

PRILOGA 5a: Opis izhodiščnega stanja varovanih območij za SAC Goričko

Goričko je gričevnata pokrajina na značilnih kislih silikatnih peščenih tleh. Značilna je razdrobljena raba prostora, ki ga predstavljajo male kmetijske površine s pogostimi mejicami, potoki, travniki, vinogradi. Na Goričkem je bilo zabeleženih več kot 90 vrst dnevnih metuljev. Ustrezna kmetijska raba omogoča uspešno rast nekaterim vrstam ogroženih kukavičevk. Kot dokaz velike pestrosti kulturne krajine je prisotnost 9 vrst netopirjev in najbolj vitalna sklenjena populacija vidre v Sloveniji. Med najpogostejšimi travniki z visoko biotsko raznovrstnostjo so ekstenzivno gojeni travniki (*Alopecurus pratensis*, *Sanguisorba officinalis*), ter oligotrofni travniki s prevladujočo stožko (*Molinia* spp.). Travniki z navadno strašnico (*Sanguisorba officinalis*), so ključni habitat temnega in strašničinega mravljiščarja. Ob in v potokih ter njihovi lesni obrežni zarasti se pogosto zadržujejo vidra, hribski urh, veliki pupek, kačji pastir veliki studenčar, vodni polž drobni svitek, pezdirk in piškur. Ekstenzivni travniki z veliko gostoto cvetlic pa so nujni za obstoj v Sloveniji že skoraj izginulega bakrenega senoženika.

ID območja	SI3000221
Ime območja	Goričko
Tip območja	SAC (POO – posebno ohranitveno območje)
Potrjen pSCI	29. 4. 2004
Potrjen SCI	13. 11. 2007
Potrjen SAC	3. 2. 2012
Biogeografska regija	celinska
Površina [ha]	44.823,71

Legenda

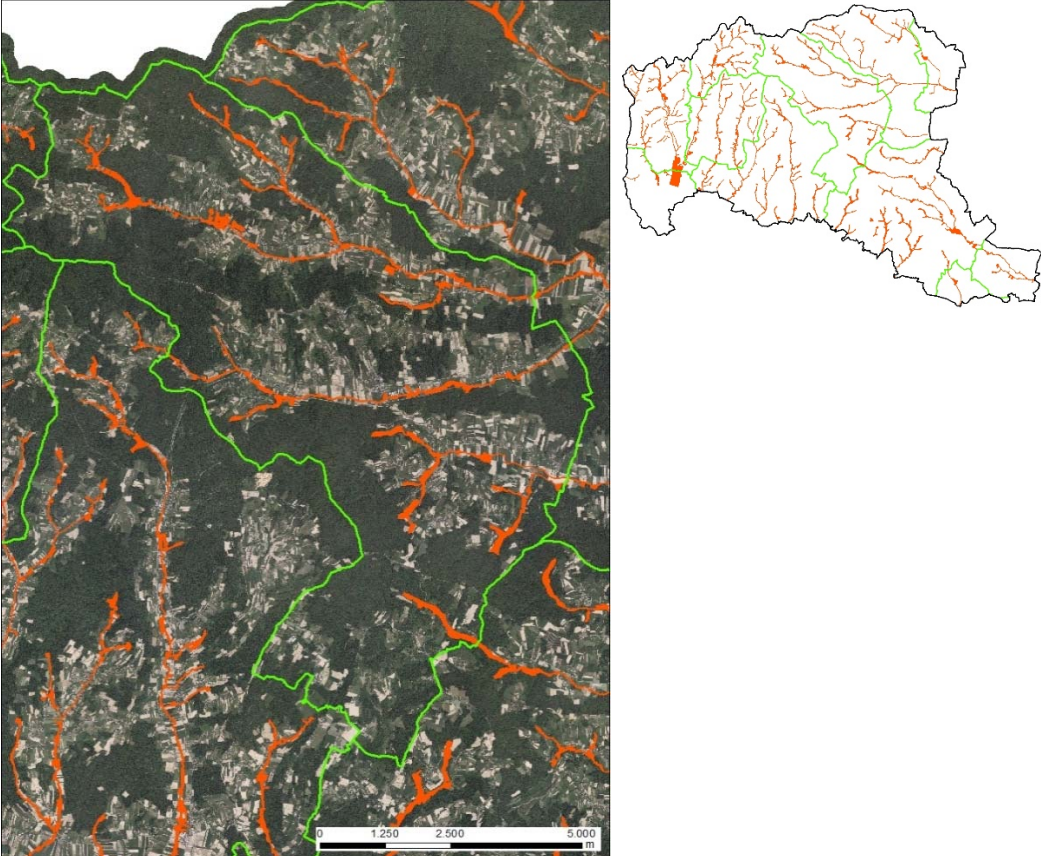
 Občinske meje

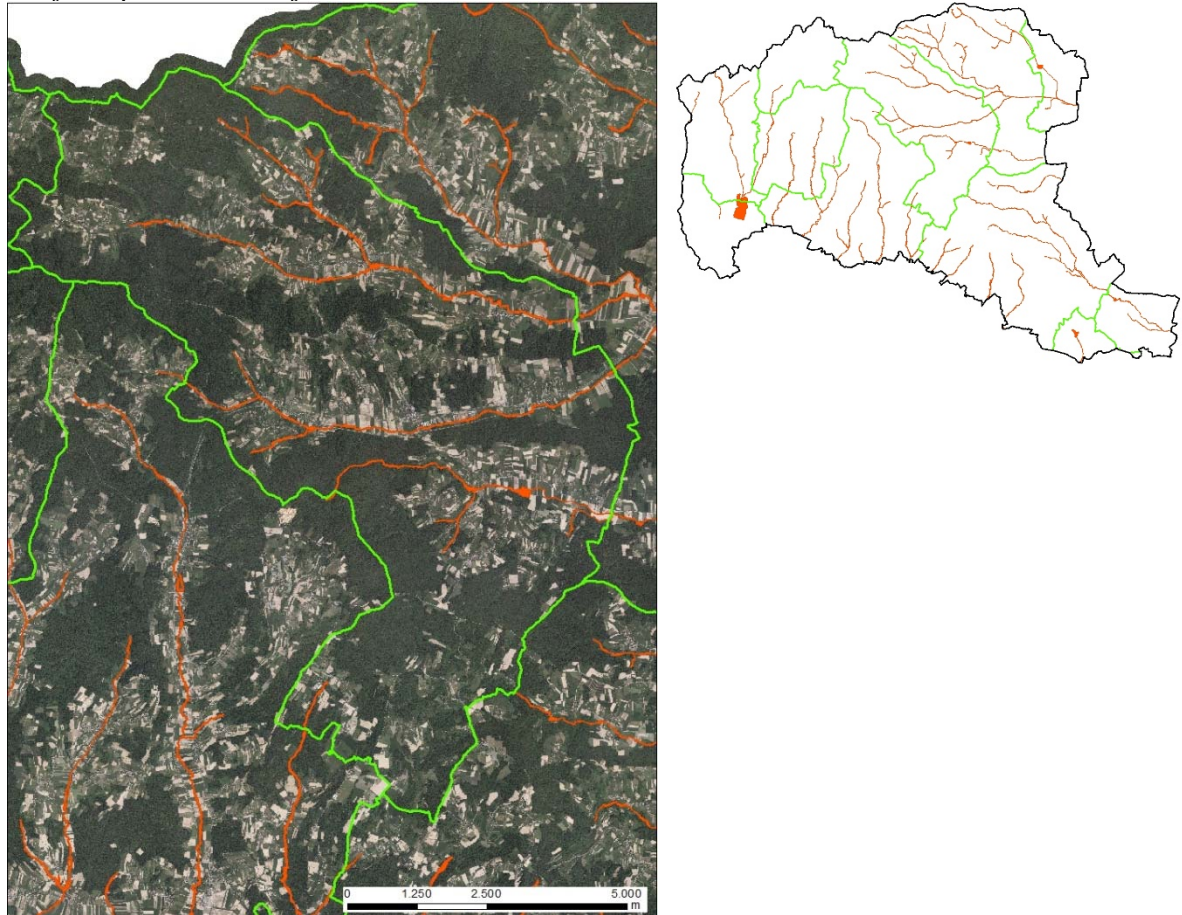
 Notranja cona

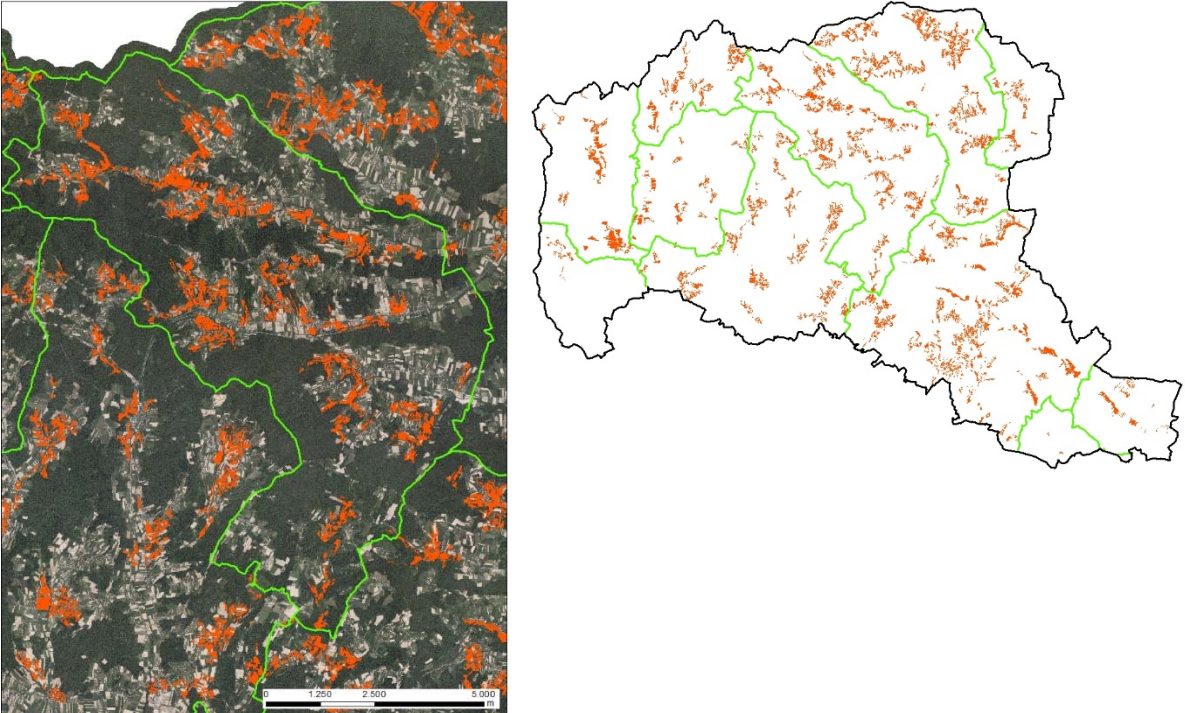
Velikost in kvaliteta cone (povzeto po NV atlasu)

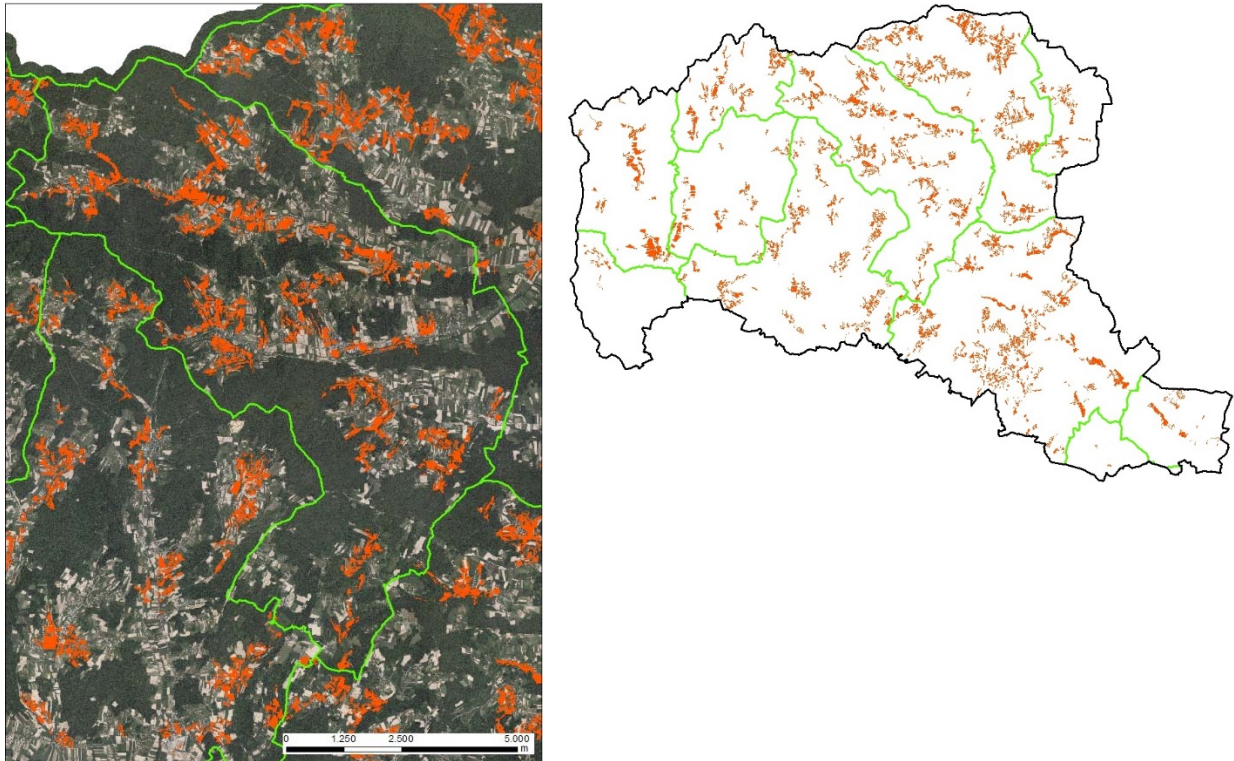
D – dobra, S – sprejemljiva, N – nezadostna

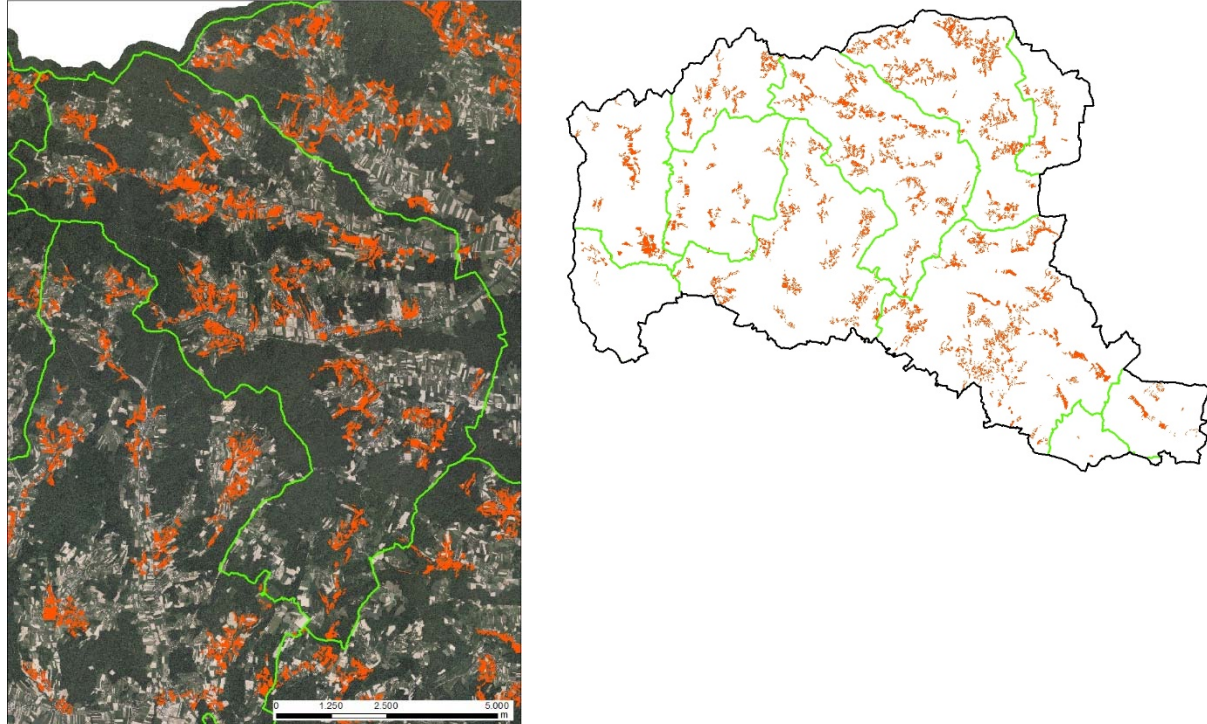
V nadaljevanju je izhodiščno stanje vrst, za katere je v skladu s *Pravilnikom o presoji sprejemljivosti vplivov izvedbe planov in posegov v naravo na varovana območja* (Uradni list RS, št. 130/04, 53/06, 38/10 in 3/11) potrebno opraviti presoj.

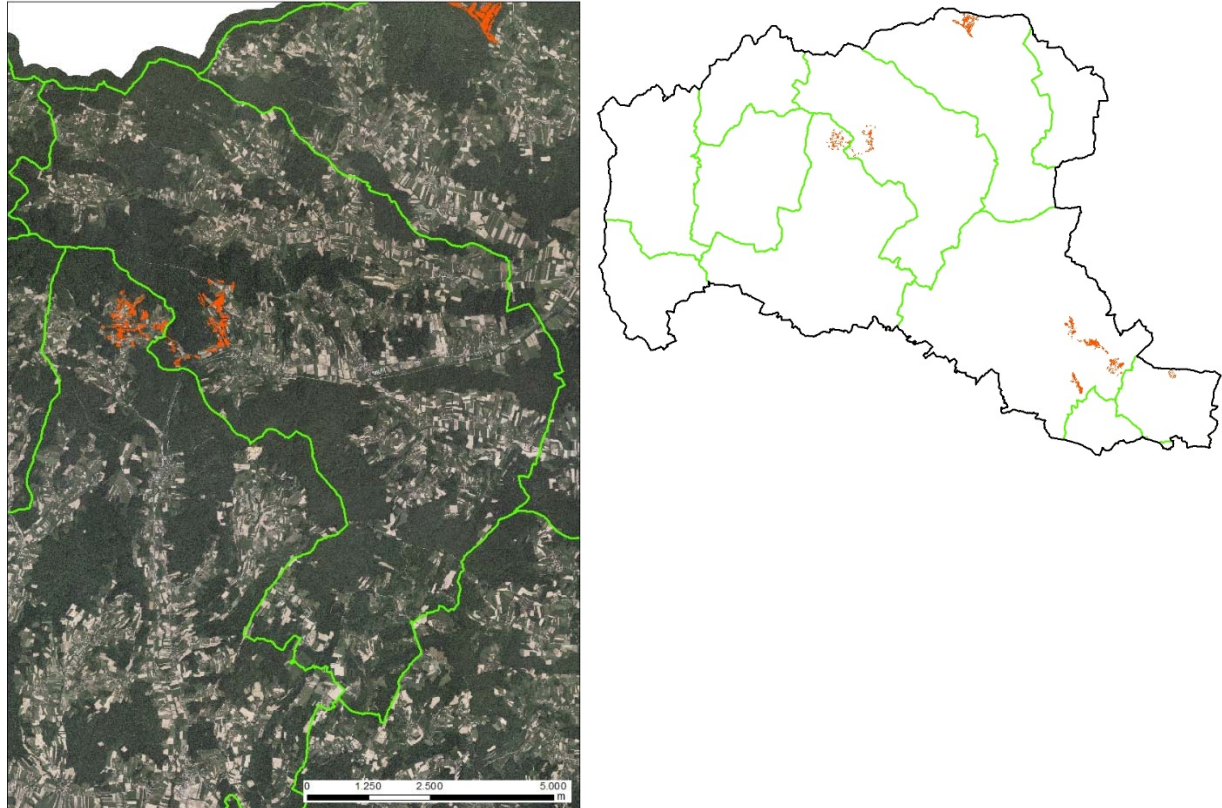
ozki vrtenec	<i>Vertigo angustior</i>	Velikost in kvaliteta cone: 1.657,25 ha (S)
Biologija vrste: Zadržuje se v visokih steblikah na močvirnih travnikih in dolinskih logih, v šašju in med mahovi na barjih, v stelji obvodnih grmišč. Pogosto živi na mejah različnih življenjskih okolij, kot na primer meji med trstiščem in močvirjem ali v prehodni coni med travniščem in slanim močvirjem, lahko pa živi tudi v popolnoma suhih okoljih, kot so suhi gozdovi.		
Dejavniki ogrožanja: Občutljiv je na hitre spremembe vlage v življenjskem prostoru, spremembe pašnih pogojev (tolerira pašo do neke mere) in na fizične motenje. Pomembno je, da se na poplavnih območjih ohranjajo višji predeli barij in trstišč, ki predstavljajo zavetišča ob poplavih.		
Grafični prikaz notranjih con vrste: 		Stanje vrste na območju prostorske ureditve: Vrsta na območju Občine Gornji Petrovci sicer ni bila najdena (Vaupotič 2006), vendar obstajajo na območju Občine primerna območja, kjer bi se vrsta zaradi ustreznih habitatov lahko pojavljala (glej tudi Vaupotič 2006).

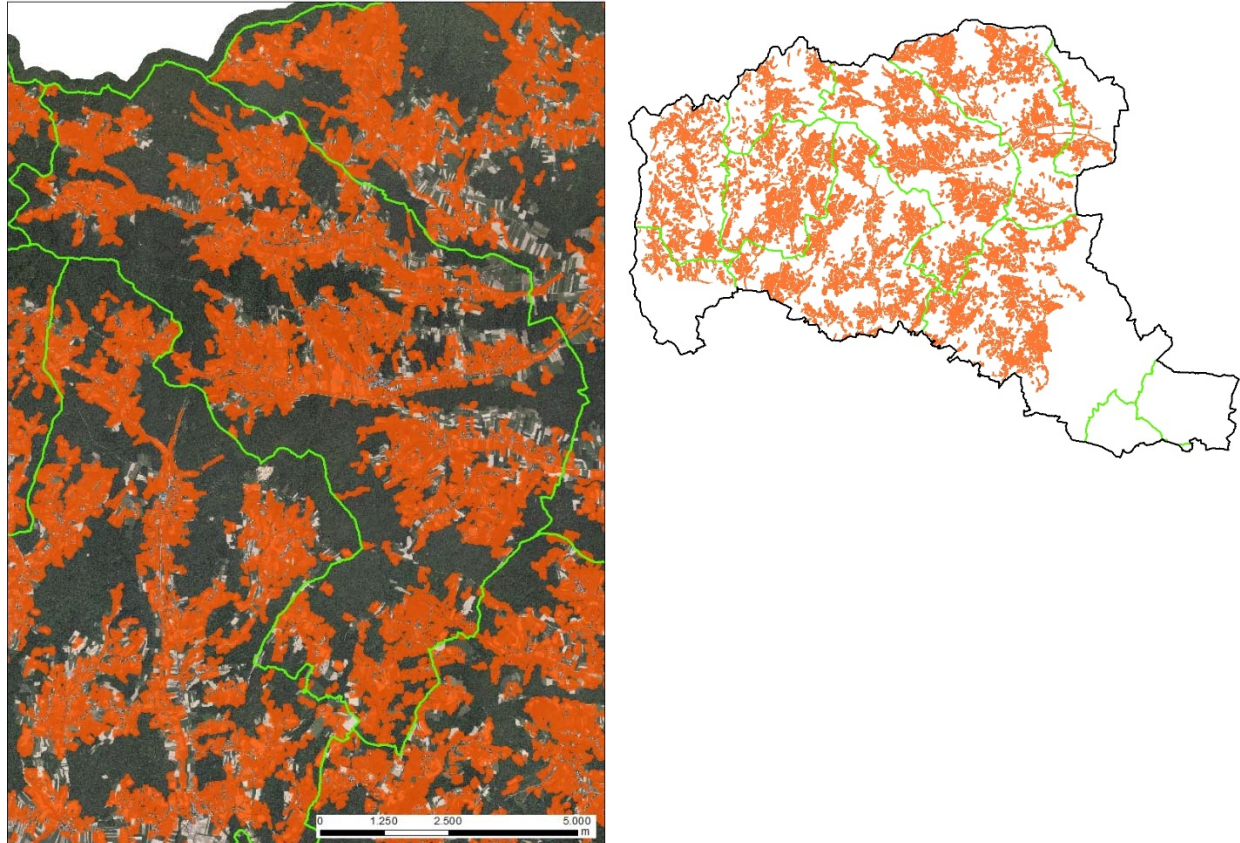
navadni škrlček	<i>Unio crassus</i>	Velikost in kvaliteta cone: 691,17 ha (D)
<i>Biologija vrste:</i> Živi na peščenem in gramoznem dnu v čistih vodah obogatenih s kisikom. Pojavlja se v potokih, rekah in obrežjih jezer. Samica izloči veliko jajčec, ki se nekaj časa zadržijo v medškržnem prostoru. Iz oplojenih jajčec se nato razvijejo ličinke, ki imajo posebne naprave za pritrjevanje na kožo ali škrge rib, in nekaj časa žive zajedavsko. Ko zapustijo gostitelja se preobrazijo v mlade školjke.		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Občutljiv je na onesnaževanje, zaradi katerega so najbolj so prizadete populacije v majhnih potokih.		
<i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i> 		<i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i> Vrsta na območju Občine Gornji Petrovci sicer ni bila najdena (Vaupotič 2006), vendar obstajajo na območju Občine primerna območja, kjer bi se vrsta zaradi ustreznih habitatov lahko pojavljala (glej tudi Vaupotič 2006).

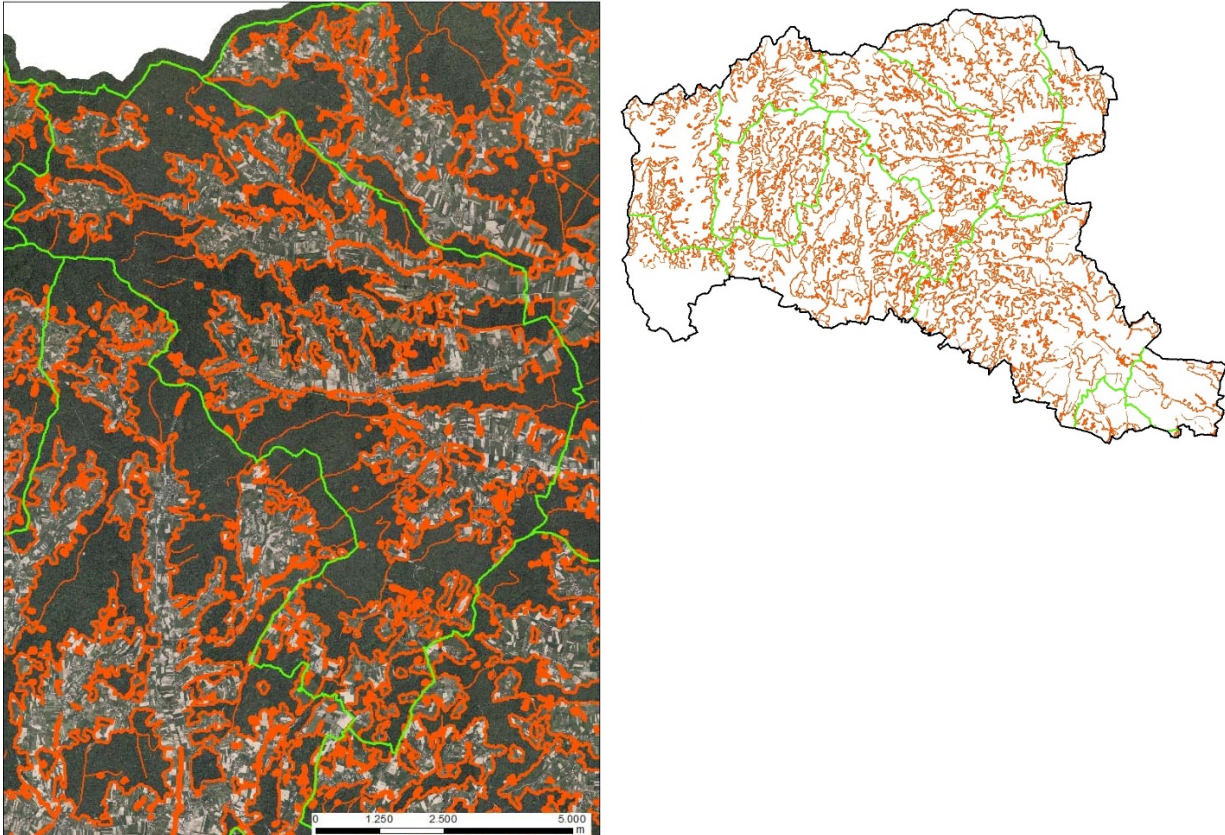
strašničin mravljiščar	<i>Maculinea teleius</i>	Velikost in kvaliteta cone: 2.805,96 ha (D)
Biologija vrste: Podobno kot ostali mravljiščarji, ima tudi ta vrsta zapleten življenjski krog in ozke zahteve - potrebuje vlažne ekstenzivne travnike z zdravilno strašnico in mravljišča mravelj iz rodu <i>Myrmica</i>. Samica izleže po eno jajčece v cvetno glavico zdravilne strašnice, ko njeni cvetovi še niso povsem razviti. Gosenica se najprej prehranjuje z razvijajočimi se semeni, po 3 do 4 tednih (z manj kot 10 % končne teže) pade na tla in tam čakajo na mravlje delavke glavne gostiteljske vrste rdečk <i>Myrmica scabrinodis</i> (v tej fazi mnoge med njimi pokončajo plenilci). Izjemoma jih lahko gostijo tudi druge vrste iz rodu <i>Myrmica</i>. Mravlja prepozna gosenico »za svojo« in jo odnese v mravljišče, kjer ta postane plenilec zaroda mravelj. Poleti se gosenica v mravljišču zabubi in se prelevi v odraslega metulja, ki ga gostiteljske mravlje ne prepoznavajo več »za svojega«, zato lahko med lazenjem iz mravljišča ta postane njihov plen.		
Dejavniki ogrožanja: Vrsto ogroža predvsem uničenje življenjskega prostora kot posledica intenziviranja kmetijske proizvodnje (izsuševanje, apnenje, gnojenje, košnja travnikov v neustreznem času), spremembe rabe in zaraščanja travnikov, vodnogospodarskih ukrepov, gradnje prometne in komunalne infrastrukture ter urbanizacije.		
Grafični prikaz notranjih con vrste: 		Stanje vrste na območju prostorske ureditve: Na Goričkem je splošno razširjena in je lokalno lahko pogosta (Sáfián in sod. 2012). Vrsta je znana z območja Občine Gornji Petrovci (Sáfián in sod. 2012, Verovnik in sod. 2012).

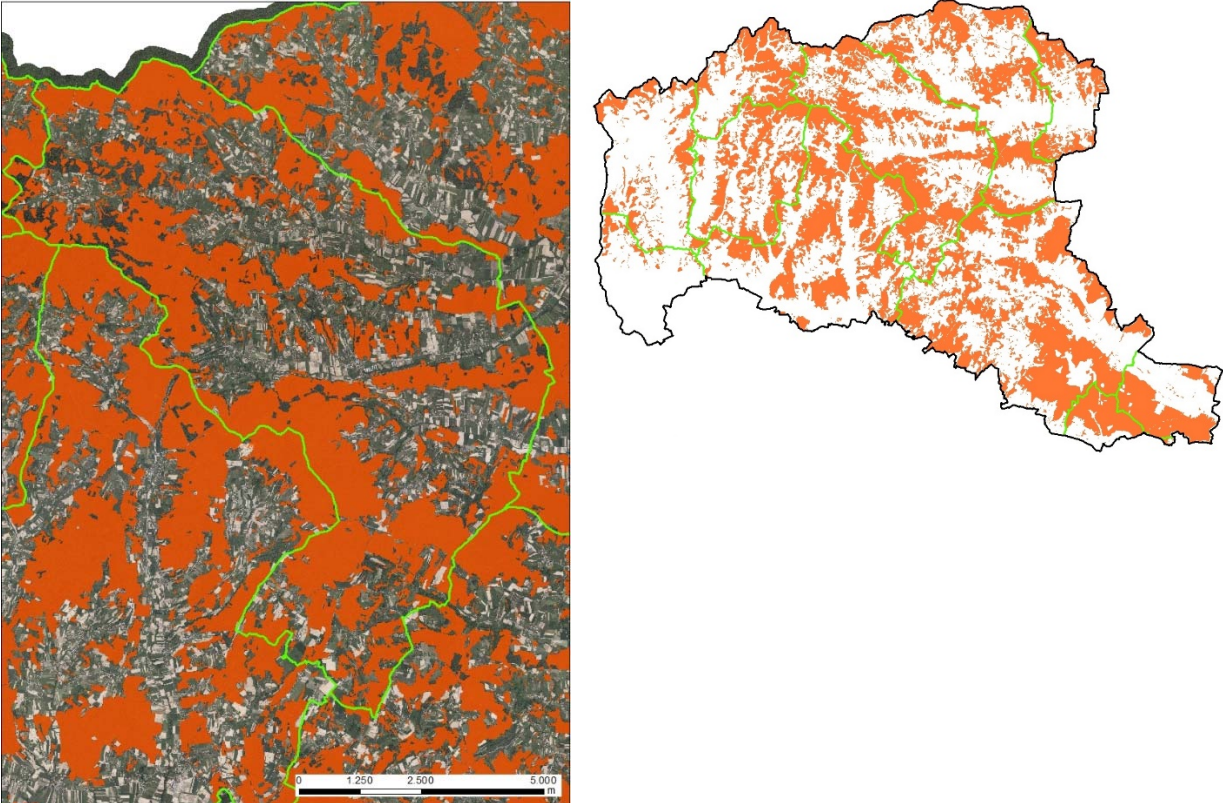
močvirski cekinček	<i>Lycaena dispar</i>	Velikost in kvaliteta cone: 2.862,70 ha (D)
<i>Biologija vrste:</i> Je največji evropski cekinček. Življenjski prostor vrste so nižinski močvirni in vlažni travniki, trstičja, ločja in šašja, obrežja rek in jezer, z visoko in gosto zeliščno vegetacijo porasli vodni jarki, prodišča in glinokopi, opuščene in zarasle gramoznice ter obrobja lok. Samica odlaga jajčeca v majhnih skupinah na spodnjo stran listov različnih vrst kislic. Na leto ima dve generaciji, pri čemer druga generacija gosenic prezimi in se spomladi zabubi se na stebelu ali ob osrednji listni žili na hranilni rastlini. Odrasli se hranijo z nektarjem (predvsem vijoličnih in rumenih cvetov različnih vrst).		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Najpomembnejši dejavniki ogrožanja vrste so hidromelioracije (izsuševanje močvirij, lok, močvirnih in vlažnih travnikov, obsežne potopitve obrečnih predelov), agromelioracije (zasipavanje vodnih jarkov, depresij), intenzifikacija kmetijske rabe travniških površin (gnojenje, prepogosta košnja) in urbanizacija.		
<i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i> 		<i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i> Na Goričkem je pogosta vrsta z močnimi in stabilnimi populacijami (Sáfián in sod. 2012). Vrsta je znana z območja Občine Gornji Petrovci (Sáfián in sod. 2012, Verovnik in sod. 2012). Na Goričkem se pojavlja tudi na dokaj suhih travnikih (Verovnik 2000).

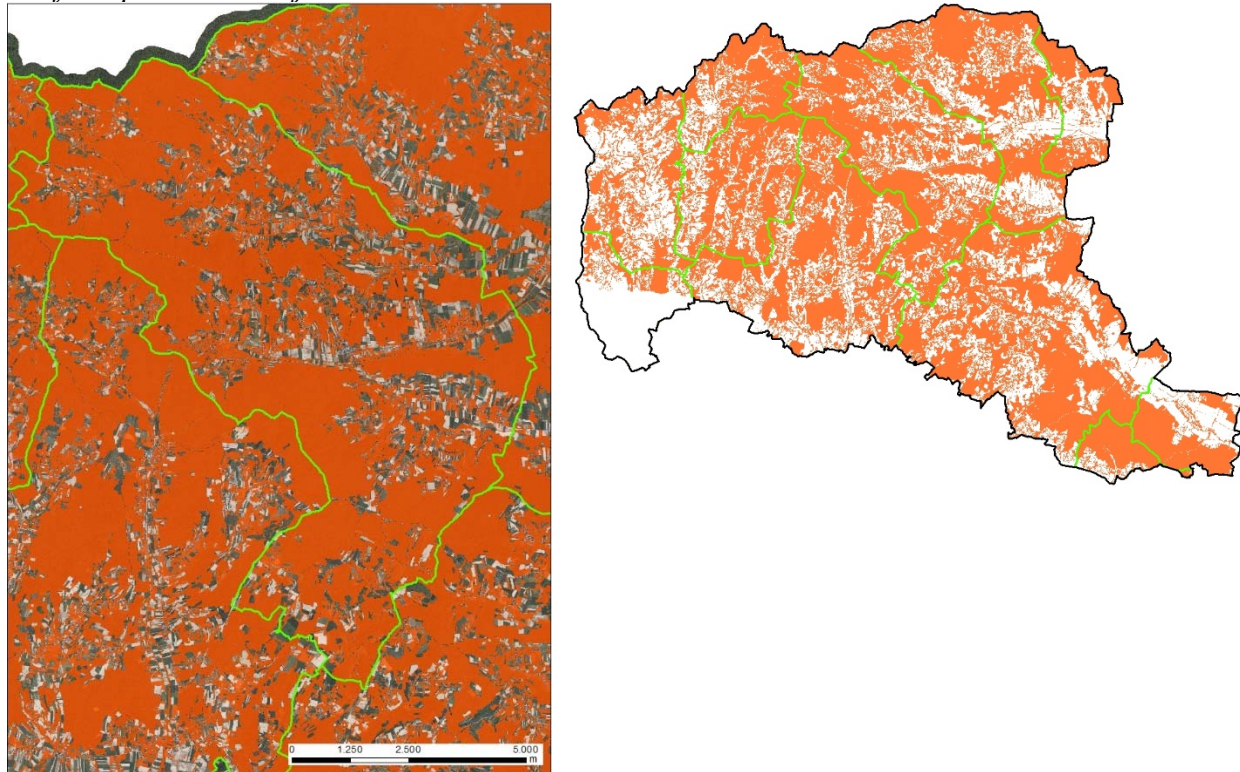
temni mravljiščar	<i>Maculinea nausithous</i>	Velikost in kvaliteta cone: 2.805,96 ha (D)
Biologija vrste: Podobno kot ostali mravljiščarji, ima tudi ta vrsta zapleten življenjski krog in ozke zahteve – potrebuje vlažne ekstenzivne travnike z zdravilno strašnico in mravljišča mravelj iz rodu <i>Myrmica</i>. Samica izleže po 1–3 jajčece v cvetno glavico zdravilne strašnice, ko so njeni cvetovi že odprti. Gosenica se najprej prehranjuje z razvijajočimi se semeni, po okoli 3 tednih (z manj kot 10 % končne teže) pade na tla in tam čakajo na mravlje delavke gostiteljske vrste rdečk <i>Myrmica rubra</i> (v tej fazi mnoge med njimi pokončajo plenilci). Izjemoma jih lahko gostijo tudi mravlje vrste <i>Myrmica scabrinodis</i>. Mravlja prepozna gosenico »za svojo« in jo odnese v mravljišče, kjer ta postane plenilec zaroda mravelj. Poleti se gosenica v mravljišču zabubi in se prelevi v odraslega metulja, ki ga gostiteljske mravlje ne prepoznavajo več »za svojega«, zato lahko med lazenjem iz mravljišča ta postane njihov plen.		
Dejavniki ogrožanja: Vrsto ogroža predvsem uničenje življenjskega prostora kot posledica intenziviranja kmetijske proizvodnje, spremembe rabe in zaraščanja travnikov, vodnogospodarskih ukrepov, gradnje prometne in komunalne infrastrukture ter urbanizacije.		
Grafični prikaz notranjih con vrste: 		Stanje vrste na območju prostorske ureditve: Na Goričkem je splošno razširjena in lahko lokalno pogosta (Sáfián in sod. 2012). Vrsta je znana z območja Občine Gornji Petrovci (Sáfián in sod. 2012, Verovnik in sod. 2012).

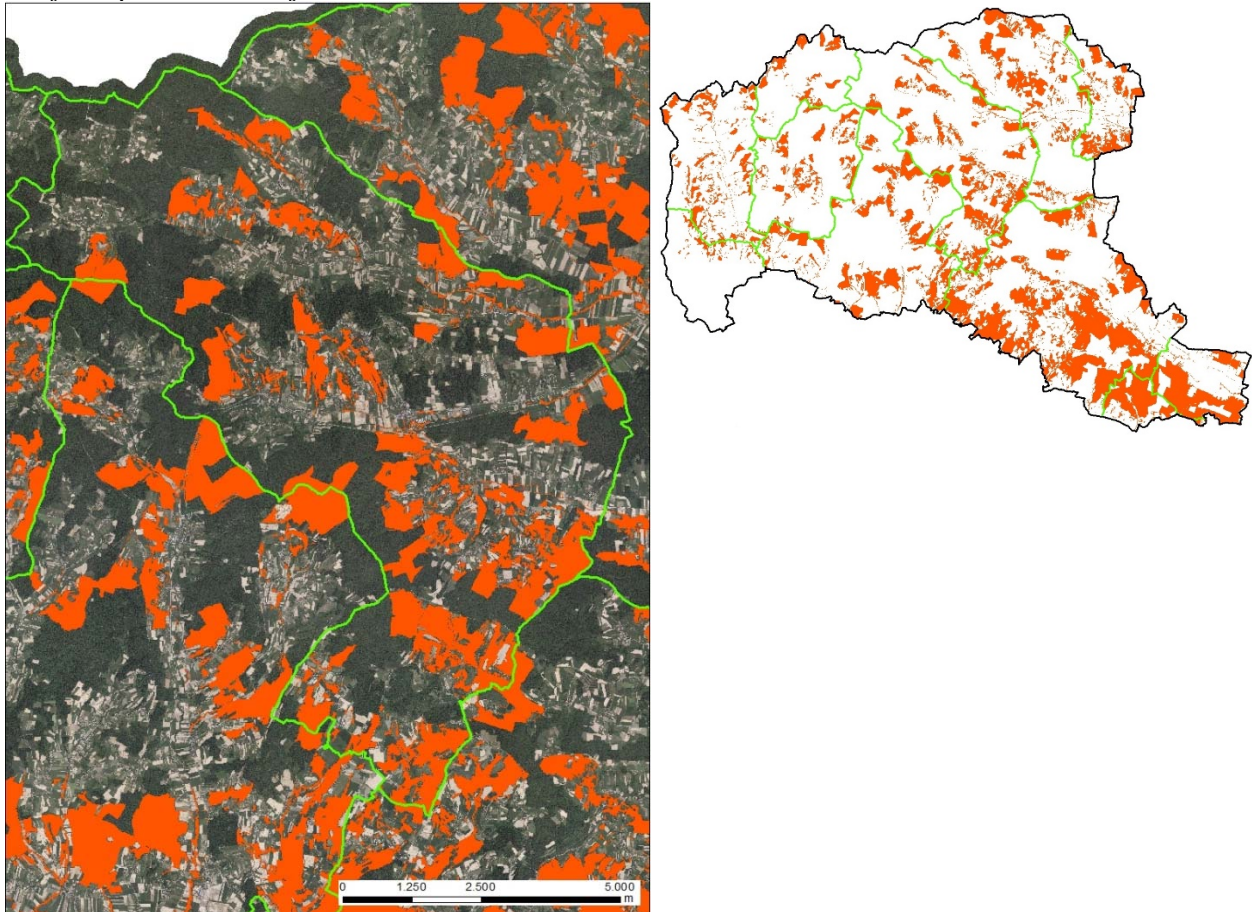
travniški postavnež	<i>Euphydryas aurinia</i>	Velikost in kvaliteta cone: 189,52 ha (D)
<i>Biologija vrste:</i> Zelo variabilna vrsta metulja, za katero je poleg geografske značilna še ekološka variabilnost. Za življenje potrebuje vlažne do polsuhe in tople vrstno bogate travnike ter grmišča, gozdne robove in obrežja voda od nižin do visokogorja. V Sloveniji je zastopan s tremi tipi populacij. Na vlažnih travnikih se gosenice hranijo predvsem travniško izjevko, suhih travnikih navadni grintavec, v visokogorju pa predvsem različne vrste sviščev. Gosenice se hranijo in prezimujejo skupinsko v svileni mreži s katero obdajo spodnji del rastline. Odrasli metulji se hranijo na medonosnih rastlinah ekstenzivnih travnikov ter grmišč v okoliških gozdnih robovih in na obrežjih voda.		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Ogrožajo ga opuščanje ekstenzivnega gospodarjenja in zaraščanje travnikov. Populacije na vlažnih travnikih ogrožajo še hidromelioracijski posegi, nekatere populacije pa so ogrožene tudi zaradi gradnje infrastrukture (predvsem avtocest).		
<i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i> 		<i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i> Po Goričkem je razširjena le na nekaj mestih na severnem in jugovzhodnem delu tega območja (Sáfián in sod. 2012). Z območja Občine Gornji Petrovci je vrsta znana (Sáfián in sod. 2012, Verovnik in sod. 2012).

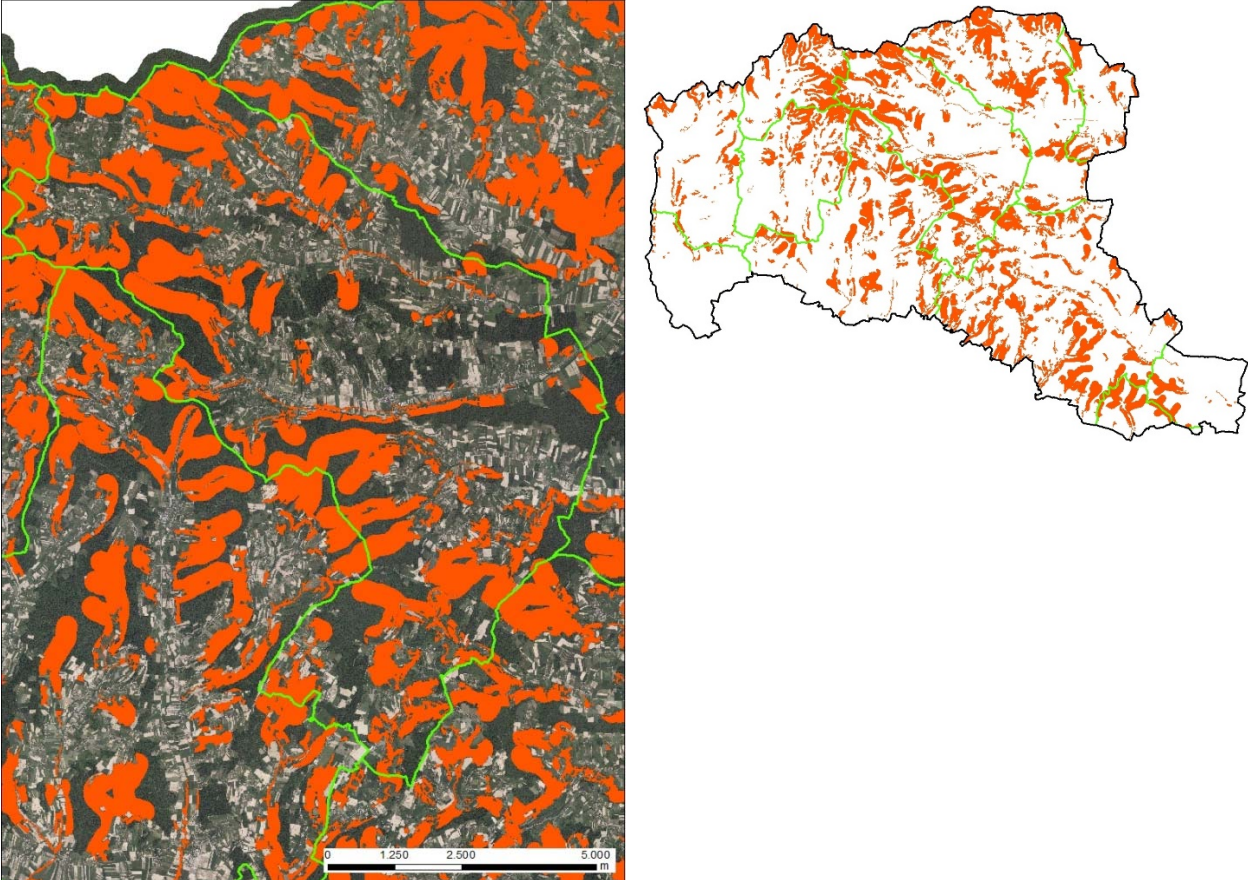
bakreni senožetnik	<i>Colias myrmidone</i>	Velikost in kvaliteta cone: 15.333,77 ha (S)
<i>Biologija vrste:</i> Vrsta živi predvsem na osončenih grmiščnih in deloma neporaslih pobočjih sredogorja s karbonatno podlago. Ima dve generaciji v letu, včasih 3. Metulji letajo tik nad vegetacijo v hitrih vijugah in so precej plašni. Hranijo se na cvetovih travniške kadulje, nageljčkov, dobre misli, glavincev, grabljišč in grintavcev. Samice odlagajo jajčeca na mlade poganjke različnih vrst relik. Prezimi mlada gosenica.		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Pomembni dejavniki ogrožanja so spremenjen način izkoriščanja travnišč, kot je zgodnja košnja (ko se gosenice še niso zabubile), siliranje sena, intenzivnejše gnojenje, zaradi povečanja pridelka in povečanje števila letnih košenj na vsaj tri. Dejavniki ogrožanja vrste je tudi zaraščanje travnikov, zaradi opuščanja živinoreje in košnje travnišč.		
<i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i> 		<i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i> Bakreni senožetnik, ki se je svoj čas razmnoževal na odprtih robovih toplejših gozdov in na pašnikih, poraslih z grmovjem, je v Őrségu (in drugod na Madžarskem) izumrl v začetku 21. st., še prej pa je izginil iz Slovenije, prav tako z Goričkega (Sáfián in sod. 2012). Vsaj trije podatki so znani iz osrednjega Goričkega (Verovnik in sod. 2012).

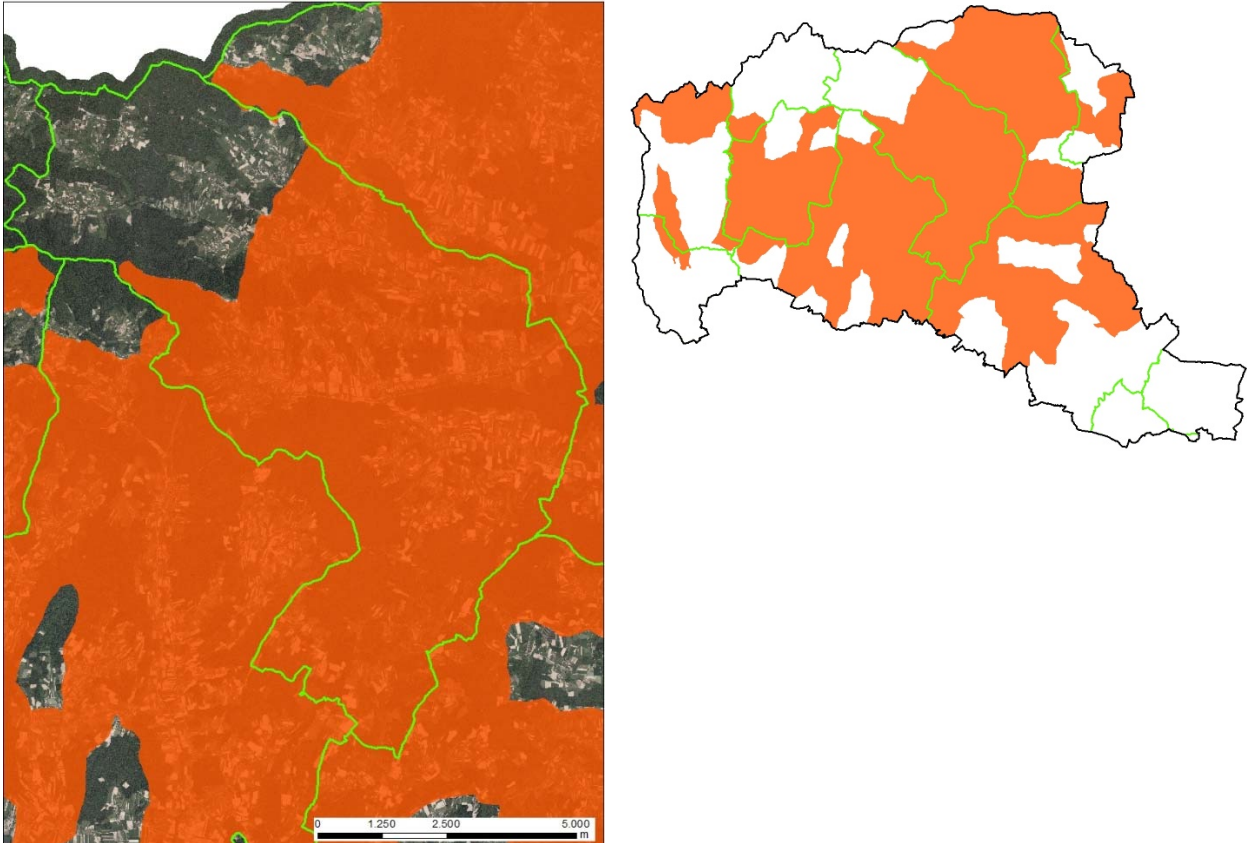
črtasti medvedek	<i>Callimorpha quadripunctaria</i>	Velikost in kvaliteta cone: 9.769,33 ha (S)
<i>Biologija vrste:</i> Vrsta potrebuje listnate do mešane presvetljene gozdove od nižin do 1.000 metrov nadmorske višine z visokim deležem vrzeli, jas in gozdnih robov z dobro zastopanim zeliščnim in grmovnim slojem ter vrstno bogatimi travniki v bližini. Mlade gosenice se hranijo z listi mrtvih kopriv, vrbovcev in drugih zelišč v podrasti, po prezimitvi pa se hranijo z listi grmovnih vrst (leska, robida, kosteničevje, navadna metla). Metulji srkajo nektar cvetov konjske grive, navadne dobre misli, gadovca, osatov, mete in tudi drugih medonosnih rastlin, ki cvetijo pozno poleti v gozdu in ob gozdnem robu. Metulji so aktivni podnevi in ponoči: podnevi se odrasli osebki hranijo, ponoči pa pariyo.		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Posamezne populacije so ogrožene zaradi pogoste košnje gozdnega roba ali zaradi uporabe pesticidov na površinah v bližini.		
<i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i> 		<i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i> Vrsta je znana iz celotnega Goričkega, tudi z območja Občine Gornji Petrovci (Zakšek in sod. 2012). Na območju Občine so tudi primerni habitati za vrsto.

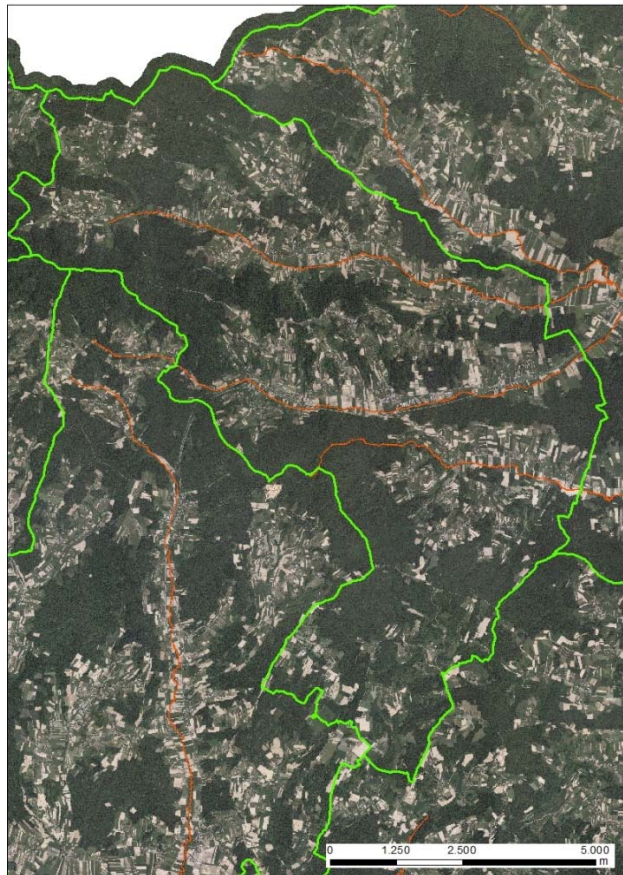
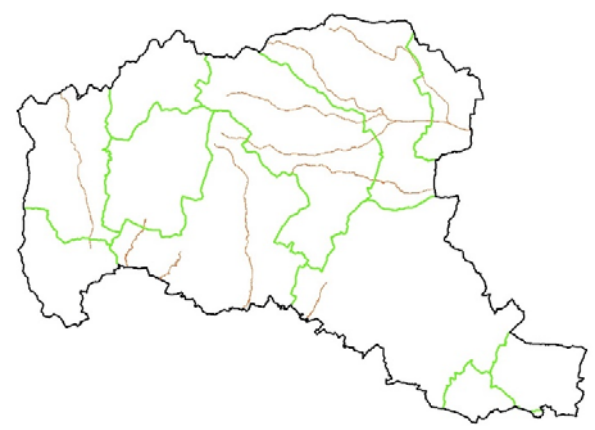
rogač	<i>Lucanus cervus</i>	Velikost in kvaliteta cone: 19.559,62 ha (D)
<i>Biologija vrste:</i> Sodi med največje vrste hroščev v Evropi. Značilna je raznolikost samcev zaradi različne kvalitete hrane, ki je dostopna ličinkam. Razvoj je vezan na različne vrste listopadnega drevja, med katerimi prevladujejo hrasti. Samice rogača odlagajo jajčeca v ali od šore, stara ali padla drevesa. Ličinke se prehranjujejo z mrtvimi ali nagnitimi koreninami dreves, zabubijo se v zemlji (15–20 cm globoko). Celoten razvoj poteka zelo počasi, tudi do pet let. Odrasli hrošči, ki živijo samo nekaj tednov, se pojavljajo od junija do avgusta in so največkrat aktivni v mraku. Prehranjujejo se z različnimi rastlinskimi izločki.		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Ocenjujemo, da vrsta v Sloveniji še ni ogrožena, čeprav je bila uvrščena na rdeči seznam zaradi pretirane zbirateljske vneme (posebno zelo veliki primerki samcev). Neprimeren poseg pri gospodarjenju v gozdovih je s stališča vrste prenizko sekanje dreves (tik nad tlemi).		
<i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i> 		<i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i> Vrsta je znana s celotnega Goričkega, prav tako z območja Občine Gornji Petrovci (Vrezec in sod. 2014), kjer so tudi primerni habitati za vrsto.

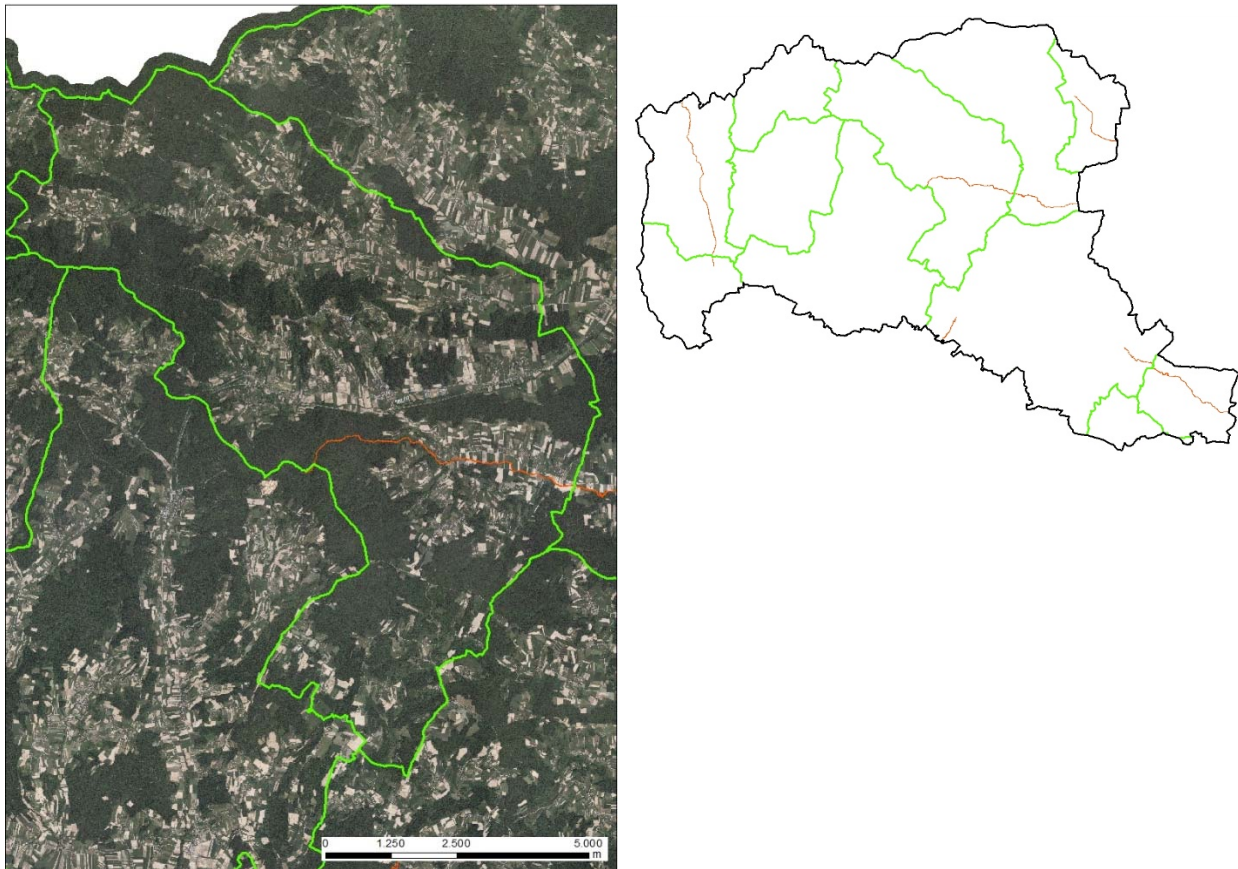
puščavnik	<i>Osmoderma eremita</i>	Velikost in kvaliteta cone: 29.738,23 ha (N)
<i>Biologija vrste:</i> Razvoj poteka v globokih drevesnih duplih, večinoma listavcev (hrast, vrba, sadno drevje, lipa, jesen) z večjo količino drevesnega mulja, s katerim se hranijo ličinke. Razvoj poteka od dve do tri ali celo štiri leta, odvisno od prehranske kvalitete mulja. Odrasli samci živijo le nekaj dni (10–20), medtem ko samice tudi par mesecev. Hranijo se z rastlinskim materialom in srkajo sladke drevesne sokove. So malo mobilni in se večinoma zadržujejo v bližini mesta razvoja (od tod tudi ime »puščavnik«), zaradi česar je za njegov obstoj pomembna bližina oz. gostota drevesnih dupel. Ta je zaradi delovanja človeka še največja prav v antropogenih okoljih kot so stari drevoredi, obrežna vrbovja ali visokodebelni sadovnjaki.		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Med drugim opuščanje nekaterih navad – npr. odstranitev velikih in starih vrb z bregov, spremenjen način kmetovanja in izginjanje visokostebelnih sadovnjakov.		
<i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i> 		<i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i> Vrsta je doslej znana le iz Z dela Goričkega. Kljub iskanju v letih 2013 in 2014, vrste na drugih delih Goričkega niso našli (Vrezec in sod. 2014).

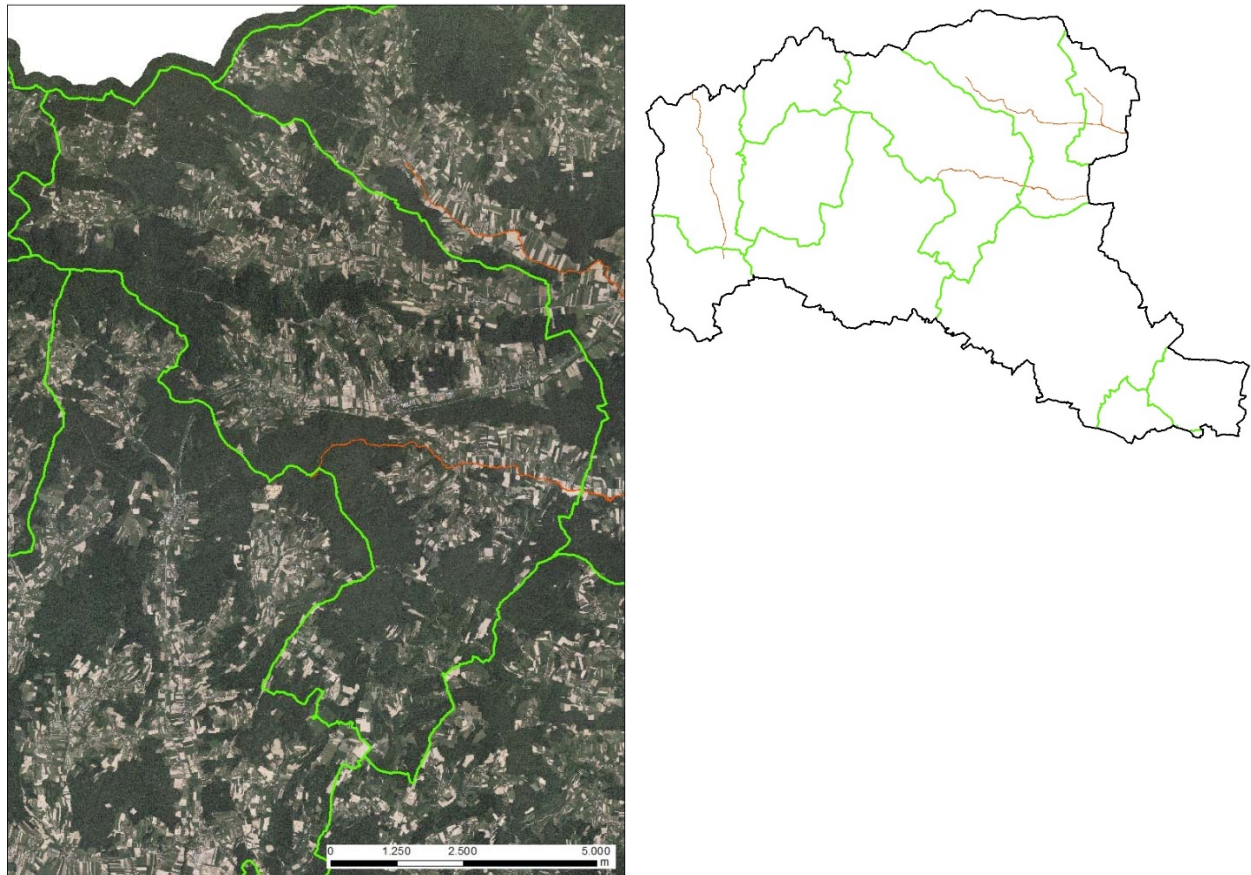
Škrlatni kukuj	<i>Cucujus cinnaberinus</i>	Velikost in kvaliteta cone: 11.019,23 ha (S)
<i>Biologija vrste:</i> Vrsta živi najraje pod gnijočim vlažnim lubjem dreves listavcev (hrast, topol, javor, in bukev) ali iglavcev (smreka, jelka in bor). V obeh razvojnih fazah se prehranjuje plenilsko, ličinke pa se delno prehranjujejo tudi z lesnim drobirjem. Slednje najdemo pogosto skupaj z ličinkami kozličkov, s katerimi se tudi hranijo. Razvoj traja dve leti ali več.		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Ogrožen je zaradi načina gospodarjenja z gozdovi, predvsem zaradi odstranjevanja stare in odmirajoče lesne biomase.		
<i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i> 		<i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i> Vrsta je z Goriškega znana le iz JV dela (Vrezec in sod. 2014). Pojavljanje vrste na območju Občine Gornji Petrovci je možno.

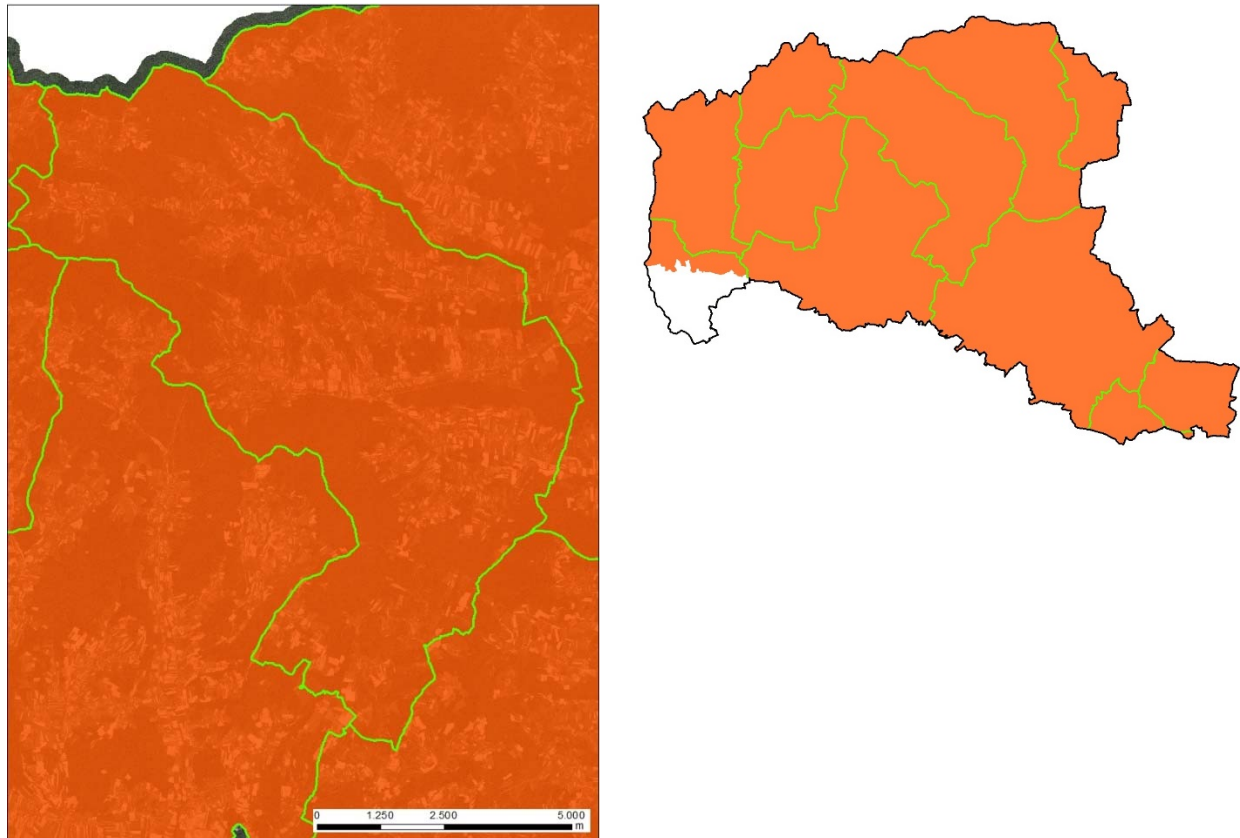
močvirski krešič	<i>Carabus variolosus</i>	Velikost in kvaliteta cone: 10.991,60 ha (S)
<i>Biologija vrste:</i> Je vlagoljubna vrsta, vezana na zamočvirjene gozdove v ravninah do višine cca. 100 m, ki so večinoma porasle s črno ali sivo jelšo. Razvoj poteka v manjših in večjih potokih, preobraženi mladi osebki ne zapuščajo mesta preobrazbe. Prezimijo na isti lokaciji v trhljem razpadajočem lesu (debelejših trhljih vejah in štorih ob vodi ali v močvirju) ali zakopani v mehko zemljo brežin ob vodi. Odrasli osebki so nočno aktivni.		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Ogrožajo ga posegi v gozdne potoke: urbanizacija območja, regulacije vodotokov, redčenje dreves na območju, onesnaževanje vodotokov (eutrofikacija in črna odlagališča različnega materiala) ipd. Možnost izlova pripisujejo le na območjih z manjšimi populacijami vrste.		
<i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i> 		<i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i> Vrsta je znana z Goriškega z več lokalitet, tudi z Občine Gornji Petrovci (Vrezec in sod. 2014).

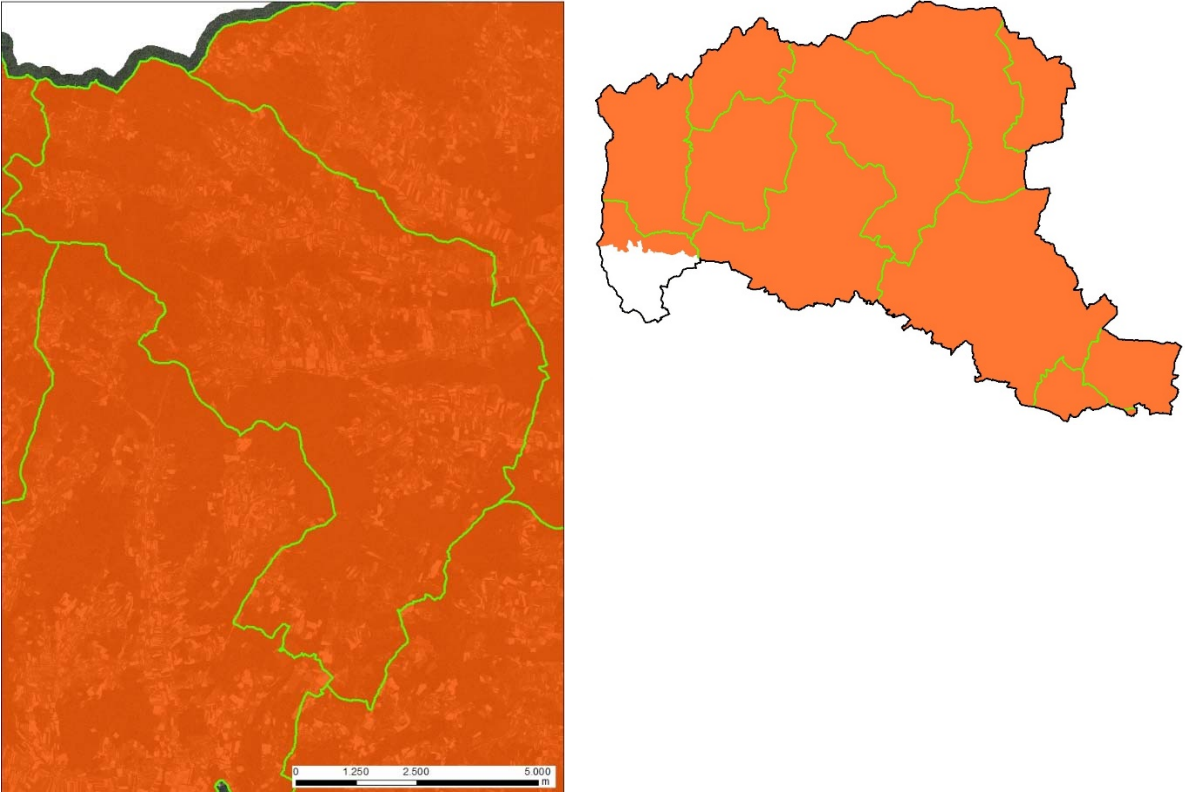
veliki studenčar	<i>Cordulegaster heros</i>	Velikost in kvaliteta cone: 27.145,27 ha (N)
<i>Biologija vrste:</i> Večino življenja preživi v stadiju ličinke, v majhnih gozdnih potokih z naravno strugo in z ustreznim peščenim, rahlo muljastim dnom. Pogosto so struge sredi poletja suhe, pa vendar jeseni znova najdemo ličinke, ki so sušo preživele zakopane globlje v podlagi. Razvoj ličink, ki sicer živijo zakopane v dnu potoka, je večleten (predvidoma od 3 do 5 let). V vodi se ličinke večkrat levijo, pred zadnjo levitvijo pa zlezejo iz vode in se preobrazijo v krilate odrasle osebkke. Tako odrasli kot ličinke so plenilci. Ker so odrasli zelo dobri letalci, se lahko tudi do nekaj kilometrov oddaljijo od matičnega potoka.		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Ogrožajo ga onesnaževanje in regulacije vodotokov.		
<i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i> 		<i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i> Vrsta je razširjena na celotnem Goričkem, kjer so primerni potoki zanjo (Šalamun in sod. 2010). Vrsta je bila najdena v vodotokih na območju občine Gornji Petrovci, kot je razvidno tudi iz karte v Šalamun in sod. (2010).

potočni piškurji	<i>Eudontomyzon spp.</i>	Velikost in kvaliteta cone: 54,30 ha (D)
<i>Biologija vrste:</i> Pri nas živi v donavskem porečju ukrajinski potočni piškur (<i>Eudontomyzon mariae</i>). Živi v vedno tekočih vodah z naravnimi brežinami. Zadržuje se ob dnu, zarit v mulju, v času drsti se seli na drobno prodnate peščine, kjer odlaga ikre. V fazi ličinke živi 4–5 ali celo 6 let. Ličinke se hranijo s kremenastimi algami in drobirjem, odraslim osebkom pa med preobrazbo prebavilo zakrni in se ne hranijo. Po drsti odrasle živali poginejo po 2–3 mesecih.		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Ogrožen je zaradi regulacij in melioracij vodotokov ter zaradi onesnaževanja vodotokov in morja.		
<i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i> 		<i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i> Pojavljanje taksona je znano iz občine Gornji Petrovci glede na karto razširjenosti vrste v Podgornik in sod. (2008) ter Povž in sod. (2015).

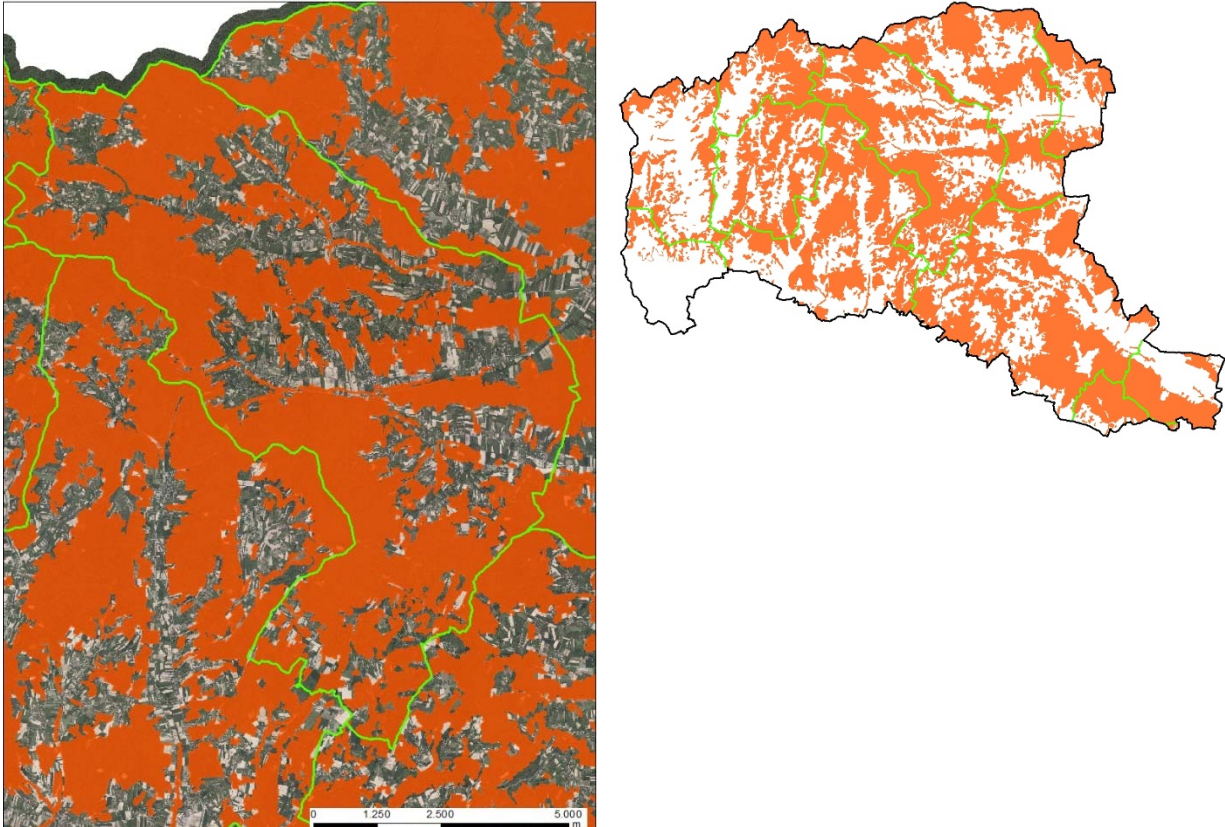
pezdirk	<i>Rhodeus sericeus amarus</i>	Velikost in kvaliteta cone: 23,07 ha (D)
<i>Biologija vrste:</i> Živi v obrežnem pasu stoječih in počasi tekočih voda (mrtvice, rečni rokavi, jezera) z mehkim peščenim ali muljastim dnom. Drsti se aprila do maja v stoječih ali počasi tekočih vodah. Pri samicah se v tem času razvije dolga cevčica, skozi katero odlaga ike v škržno votlino školjk (potočni škržek, brezzobka). Oploditev iker in razvoj mladice do 3., 4. tedna starosti potekata kar v školjki. Pezdirk se hrani s planktonom, maloščetinci in ostanki rastlin. V Sloveniji ga najdemo v porečjih Drave, Mure, Save in Kolpe.		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Ogrožajo ga izginjanje školjk zaradi regulacij in onesnaženja rek ter izsuševanje mrtvic in ribnikov.		
<i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i> 		<i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i> Pojavljanje vrste je znano z območja občine Gornji Petrovci glede na karto razširjenosti vrste v Podgornik in sod. (2008) ter Povž in sod. (2015).

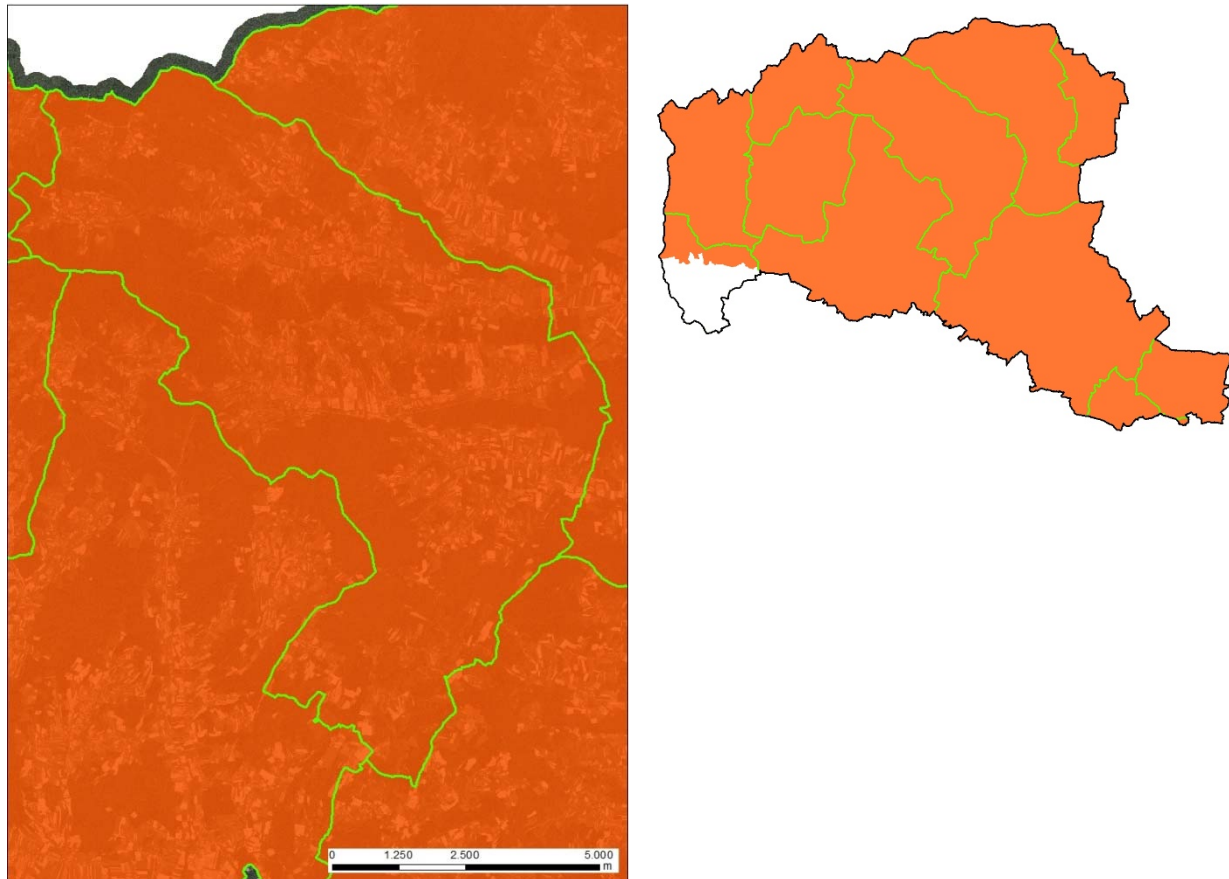
navadna nežica	<i>Cobitis taenīs</i>	Velikost in kvaliteta cone: 22,15 ha (D)
Biologija vrste: Naseljuje počasi tekoče in stoječe vode (manjši potočki s peščenim dnom, mrtvice in rečni rokavi), kjer je čez dan zarita v peščeno, mivkasto ali muljasto dno. Drsti se aprila do junija na peščenem dnu, ikre odlaga na potopljene rastline in korenine dreves. Hrani se z drobnimi vodnimi nevretenčarji in rastlinskimi ostanki, ki jih ponoči pobira po dnu vodotokov. V Sloveniji naseljuje porečja Save, Mure, Drave, Kolpe, Krke in Vipave.		
Dejavniki ogrožanja: Ogrožajo jo melioracije, osuševanja mokrišč in hidroregulacije, ki spremenijo strukturo dna in brežin.		
Grafični prikaz notranjih con vrste: 		Stanje vrste na območju prostorske ureditve: Za navadno nežico (<i>Cobitis elongatoides</i>) je znano pojavljanje z območja občine Gornji Petrovci glede na podatke na karti v Povž in sod. (2015).

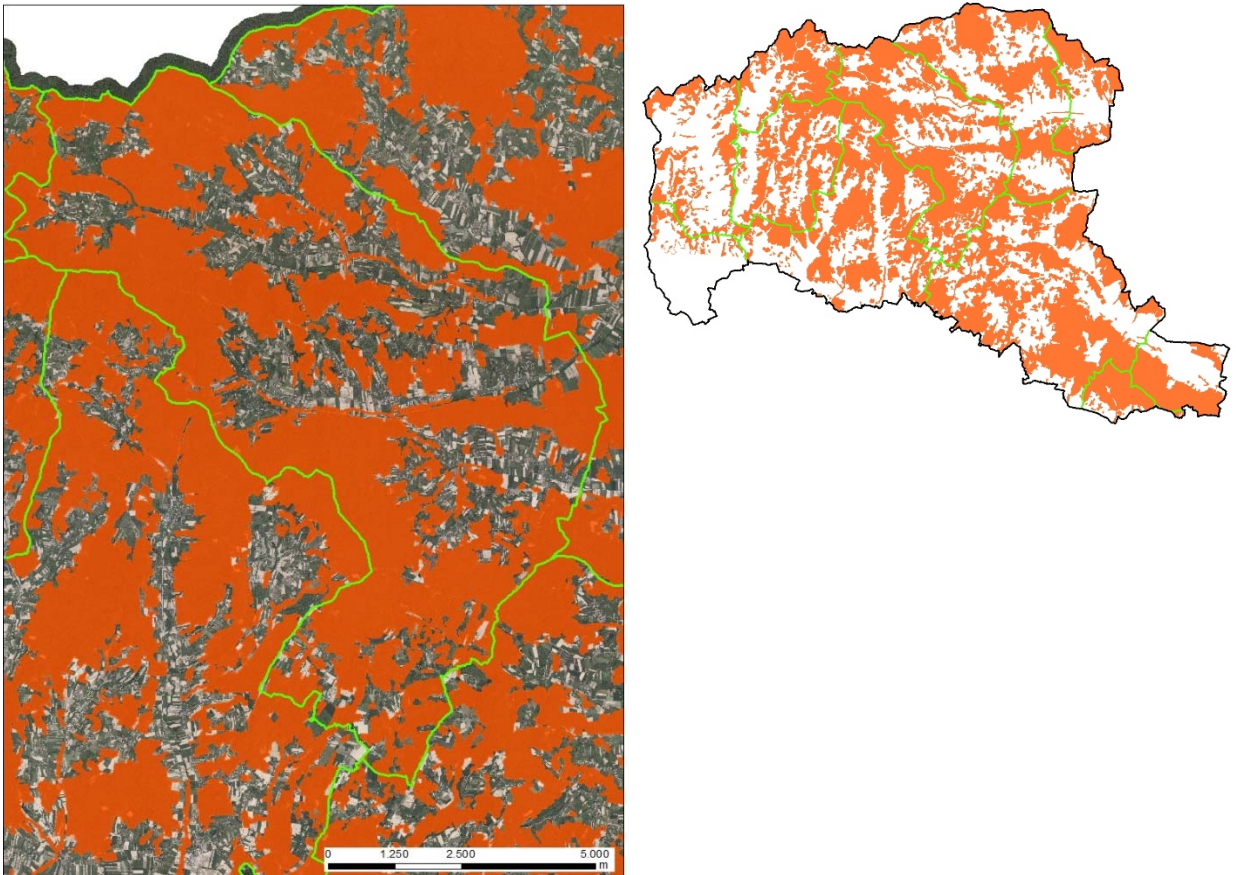
veliki pupek	<i>Triturus carnifex</i>	Velikost in kvaliteta cone: 44.823,66 ha (D)
<i>Biologija vrste:</i> Največja vrsta pupkov v Evropi. Ličinke imajo zunanje škrge, s čimer so vezane na življenje v vodi. Odrasel osebek se prehranjuje na kopnem, predvsem na ekstenzivnih vlažnih travnikih gričevnatega in hribovitega sveta. Prezimuje lahko na kopnem (v gozdu ali grmiščih v zavetju na vlažnih mestih pod kamni, v skalnih razpokah in luknjah, pod ali v razpadajočem lesu...) ali v vodi, kjer se tudi razmnožuje (srednje veliki kali in druge stoječe mirne vode, ki se zelo redko izsušijo in imajo bujno obrežno in vodno rastlinje ter čisto vodo).		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Ogroža ga uničevanje in onesnaževanje vodnih okolij, vlaganje rib, intenzivno kmetijstvo ter ceste in promet. Za ohranjanje vrste so pomembni ekološki koridorji, ki vse življenjske prostore na širšem območju povezujejo v funkcionalno celoto.		
<i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i> 		<i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i> Veliki pupek je bil na Goričkem najden na 57 vodnih lokalitetah. Na Goričkem je bil najden le na slabih 10 % pregledanih lokalitet in je na območju redek. Razširjenost velikega pupka na Goričkem pogojuje človek z rabo zemljišč in oskrbo mlak, saj so mrestišča največ 400 m, v povprečju pa manj kot 100 m oddaljena od najbližje hiše. Večinoma jih obdajajo odprta zemljišča (travniki, močvirja, sadovnjaki, vinogradi ...), v stometrskem pasu okoli mrestišč pa je v povprečju le za dobro desetino gozdnih površin (Cipot in sod. 2011). Glede na karto v Cipot in sod. (2011) je vrsta znana z območja Občine Gornji Petrovci.

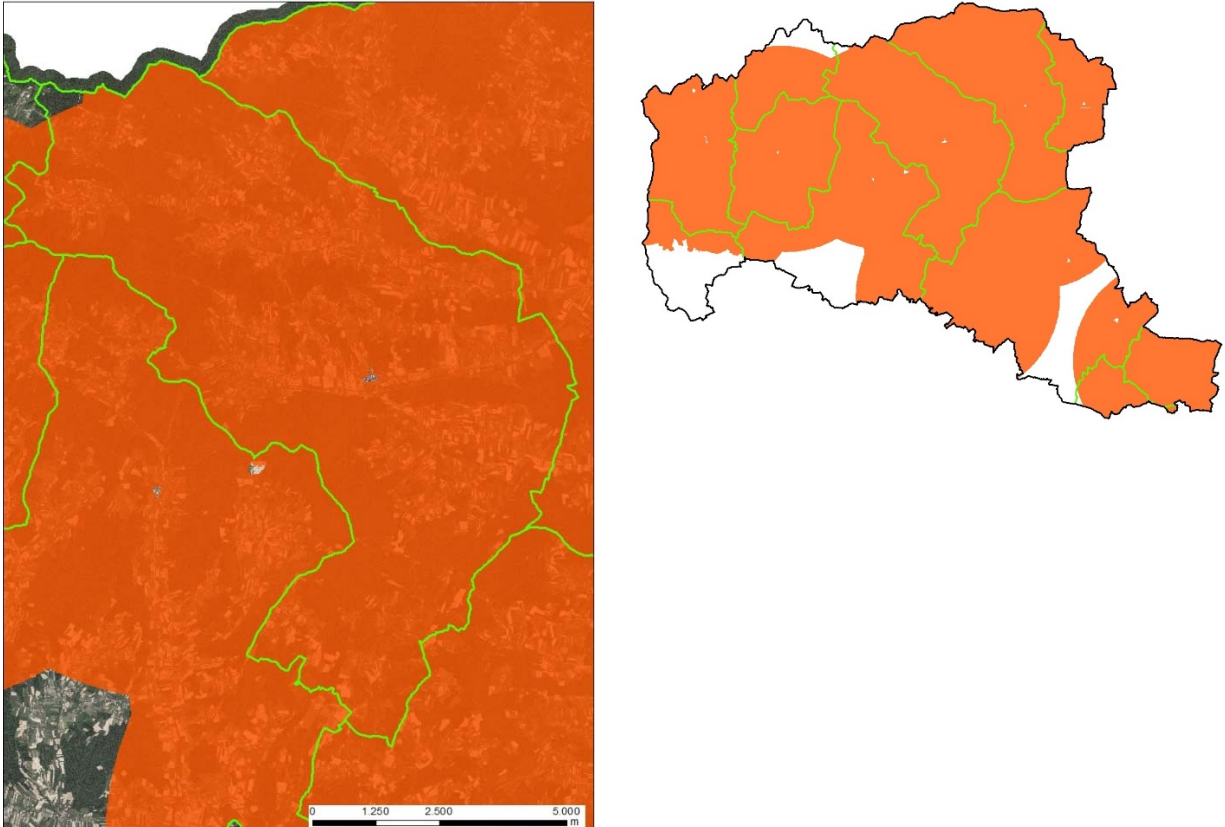
hribski urh	<i>Bombina variegata</i>	Velikost in kvaliteta cone: 44.823,66 ha (S)
<i>Biologija vrste:</i> Gozdna vrsta, ki išče zavetje pod kamni in odmrli kosi lesa, v skalnih razpokah v grmovju ali v svetlih gozdnih robovih, kjer lahko preživi poletna obdobja mirovanja in prezimuje. Tipična mrestišča in življenjski prostor ličink so nezasenčene občasne luže v ali blizu gozda (glinokopi, kamnolomi, kolesnice na cesti). Predvsem mladi odrasli osebki so zelo mobilni in prepotujejo tudi več kot kilometer daleč od vode.		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Vrsta je še vedno pogosta, vendar so poročanja o upadanju populacij iz mnogih delov območja razširjenosti. Na robnih območjih lahko klimatski faktorji, kot npr. malo padavin ali nizke temperature, dodatno prispevajo k njihovemu upadanju. Najbolj jih ogroža izginjanje majhnih vodnih teles zaradi sprememb v rabi tal. Vrsta je v Sloveniji relativno pogosta, vendar so populacije zaradi intenzifikacije rabe gozdov in kmetijskih zemljišč ter urbanizacije lokalno podvržene večjim negativnim vplivom.		
<i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i> 		<i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i> Vrsta je razširjena na celotnem območju Goričkega, z območja pa so znani tudi križanci z nižinskim urhom (Poboljšaj in sod. 2011). Prav tako je znano pojavljanje vrste z območja Občine Gornji Petrovci (Poboljšaj in sod. 2011).

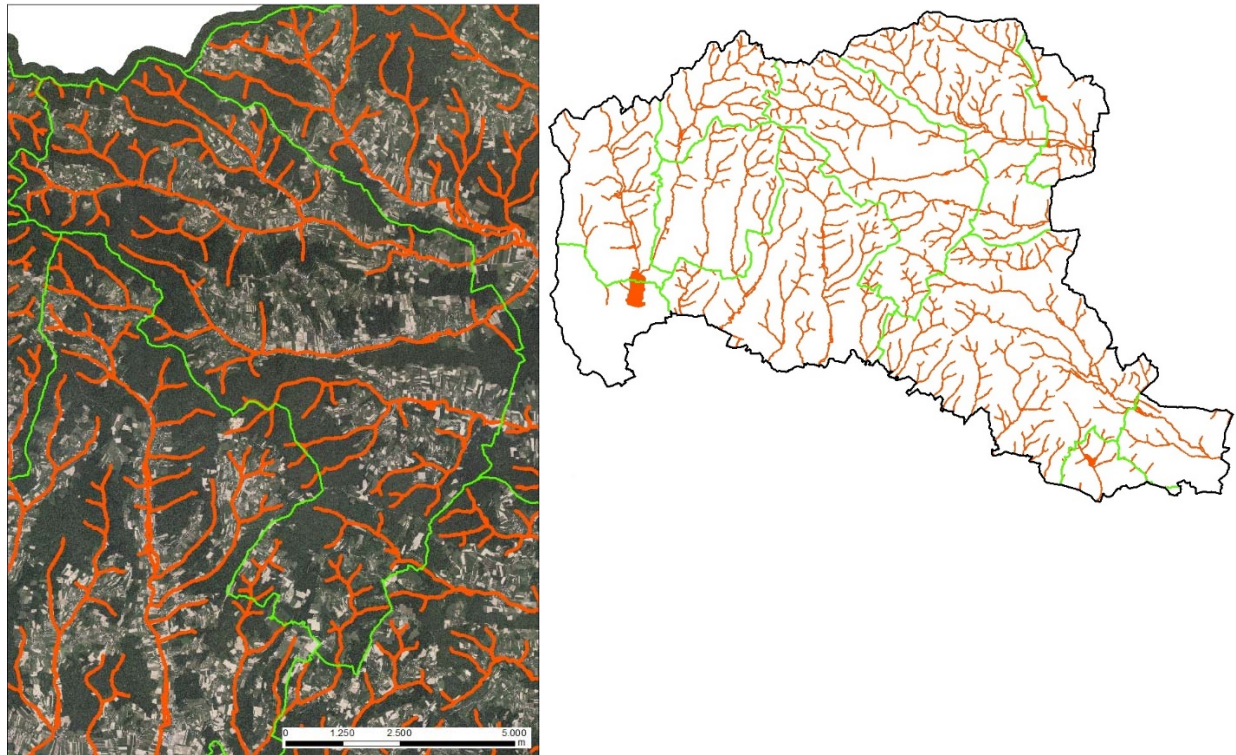
mali podkovnjak	<i>Rhinolophus hipposideros</i>	Velikost in kvaliteta cone: 1.524,04 ha (S)
<i>Biologija vrste:</i> Najmanjši netopir v skupini podkovnjakov. Živi v toplih zavetnih dolinah z listopadnim drevjem in grmičevjem, najbolj mu ustrezajo zakrasela območja s kraškimi jamami. Prehranjuje se z žuželkami, med katerimi prevladujejo nočni metulji, mrežekrilci in mladoletnice. Podnevi se zatekajo na podstrešja stavb, redkeje jame. Kotišča so v stavbah, kjer so izpostavljena človekovim posegom (od vandalizma do neustreznih prenov zgradb).		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Vrsta je v jamah in kotiščih v stavbah izpostavljena človekovim posegom, od vandalizma in motenj s strani obiskovalcev do neustreznih prenov zgradb.		
<i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i> 		<i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i> Vrsta na območju Občine Gornji Petrovci nima cone. Vrsta je z Goriškega znana le z območja Gradu (Presetnik in sod. 2009), prav tako ima določeno cono v radiju 2,5 km od območja Gradu, zato vrste na območju Občine Gornji Petrovci ne pričakujemo.

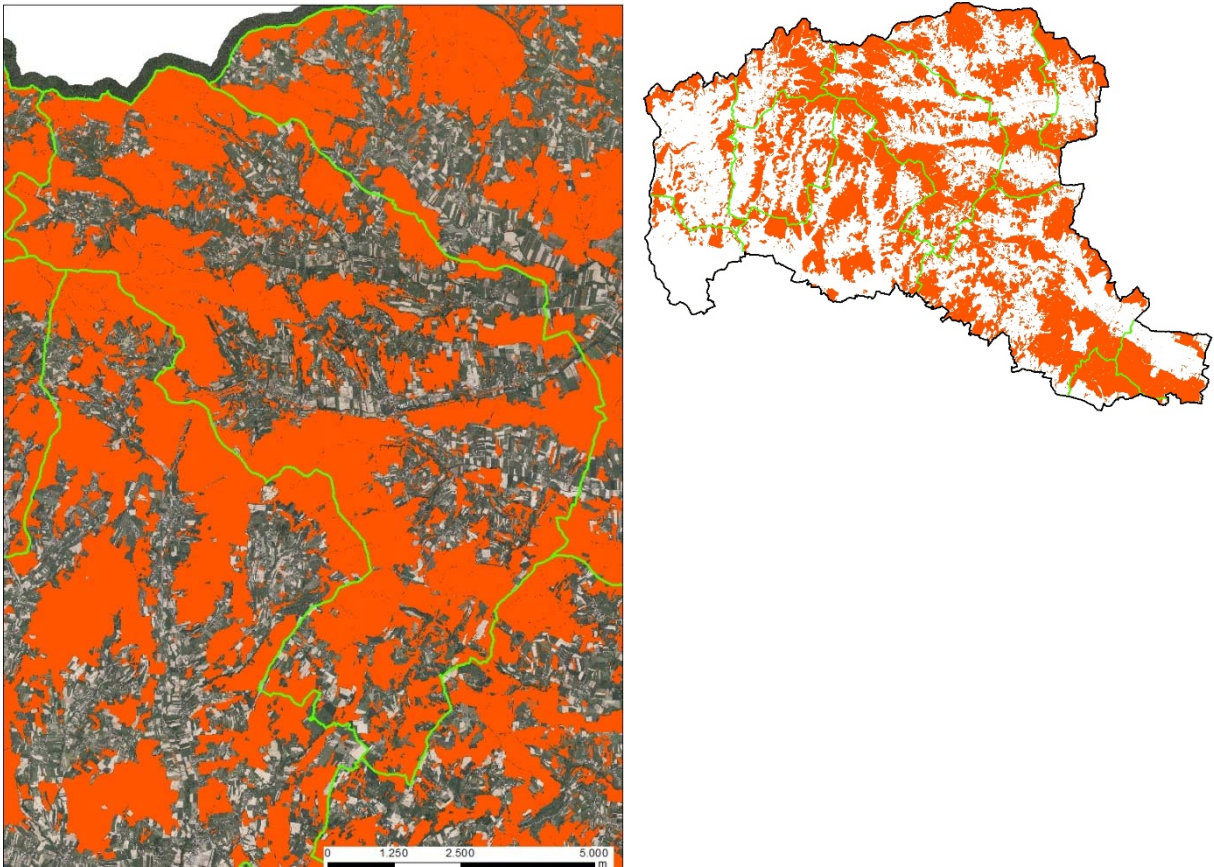
širokouhi/mulasti netopir	<i>Barbastella barbastellus</i>	Velikost in kvaliteta cone: 25.218,76 ha (N)
Biologija vrste: Živi v gozdnatih območjih. Prezimi večinoma v jamah z nizkimi temperaturami (do 5 °C in visoko zračno vlago). Poleti se čez dan zateče v drevesne dupline, stavbe ali jame, ki jih dnevno menja. Lovi v počasnem, okretnem letu nizko nad vodo, nad drevesnimi krošnjami (raje ima listopaden gozd) in ob gozdnem robu. Hrani se z žuželkami, med katerimi prevladujejo majhni nočni metulji, hrošči in mrežekrilci. Priložnostni selivec (do 290 km), razdalje, ki jih preleti med zimskim in poletnim zatočiščem pa merijo do 20 km.		
Dejavniki ogrožanja: Glavni vzrok ogroženosti je zatiranje žuželk v kmetijstvu in gozdarstvu, izguba zatočišč (dupline) pa tudi raba zaščitnih sredstev za les na podstrešjih.		
Grafični prikaz notranjih con vrste: 		Stanje vrste na območju prostorske ureditve: Vrsta je z Goriškega znana z Gradu in Mačkovcev (Presetnik in sod. 2009). Ne glede na oddaljenost in glede na ekologijo je pojavljanje vrste možno na območju gozdov in nad vodnimi površinami na območju Občine Gornji Petrovci.

dolgokrili netopir	<i>Miniopterus schreibersii</i>	Velikost in kvaliteta cone: 44.821,83 ha (S)
<i>Biologija vrste:</i> Živi do višine 1000 m, prezimuje v jamah, poletna zatočišča (poleg jam lahko še podstrešja stavb) pa si najde v prehransko bogatem okolju tudi več kot 100 km oddaljena od prezimovališč. Prehranjuje se z žuželkami v gozdu, na gozdnem robu in jasah; prevladujejo nočni metulji, v manjši meri pa mrežekrilci in hrošči. Vrsta je ranljiva zaradi ozkih ekoloških zahtev, zaradi katerih se na zelo omejenem prostoru zgnete pomemben del lokalne populacije.		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Ogroža jo pomanjkanje zatočišč ter vznemirjanje na zatočiščih in kotiščih.		
<i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i> 		<i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i> Vrsta je z Goriškega znana z Gradu. Na Goričkem so prehranjevalni habitati vrste najverjetneje gozdovi, gozdni robovi in jase (Presetnik in sod. 2009). V takšnih habitatih jo potencialno lahko pričakujemo tudi na območju Občine Gornji Petrovci.

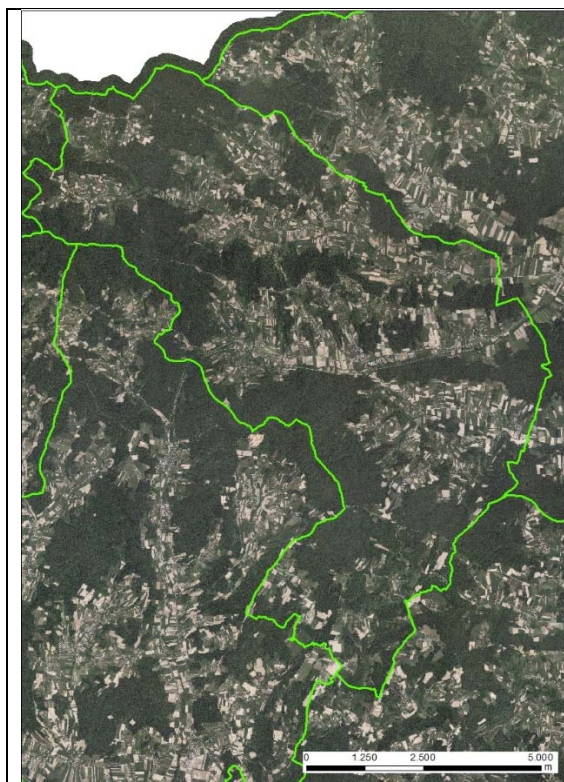
veliki navadni / velikouhi netopir	<i>Myotis bechsteinii</i>	Velikost in kvaliteta cone: 25.218,75 ha (N)
<i>Biologija vrste:</i> Živi v strukturno bogatih gozdovih, s slojem grmičevja in nizkih dreves, predvsem v dinarskih jelovo bukovi gozdovih do 1800 m visoko. Prezimuje v stavbah in jamah oziroma umetnih rovih. Poleti si najde zatočišče v drevesnih duplih in gnezdilnicah, zatočišča pa menja vsak ali vsak drugi dan. Hrano lovi v frfotajočem, živahnem letu, 1–10 m od tal. Najbolj mu ustrezajo mirne noči, brez vetra. Lovi predvsem nočne metulje, košenarje in hrošče, pa tudi suhe južine, pajke, žuželče ličinke in druge, ki jih pobira s podlage.		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Ogroža jo zmanjševanje gozdnih površin (predvsem starih sestojev).		
<i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i> 		<i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i> Vrsta je z Goriškega znana z Gradu. Prehranjevalni habitati vrste so gozdovi in je med našimi netopirji najbolj odvisen od gozdov. V prehranjevalnem habitatu ima tudi zatočišče, kjer se prehranjuje v njegovi bližini, manj kot 1 km daleč (Presetnik in sod. 2009). Glede na navedeno je mala verjetnost, da se pojavlja na območju Občine Gornji Petrovci, v kolikor pa se, pa le na območju gozdov.

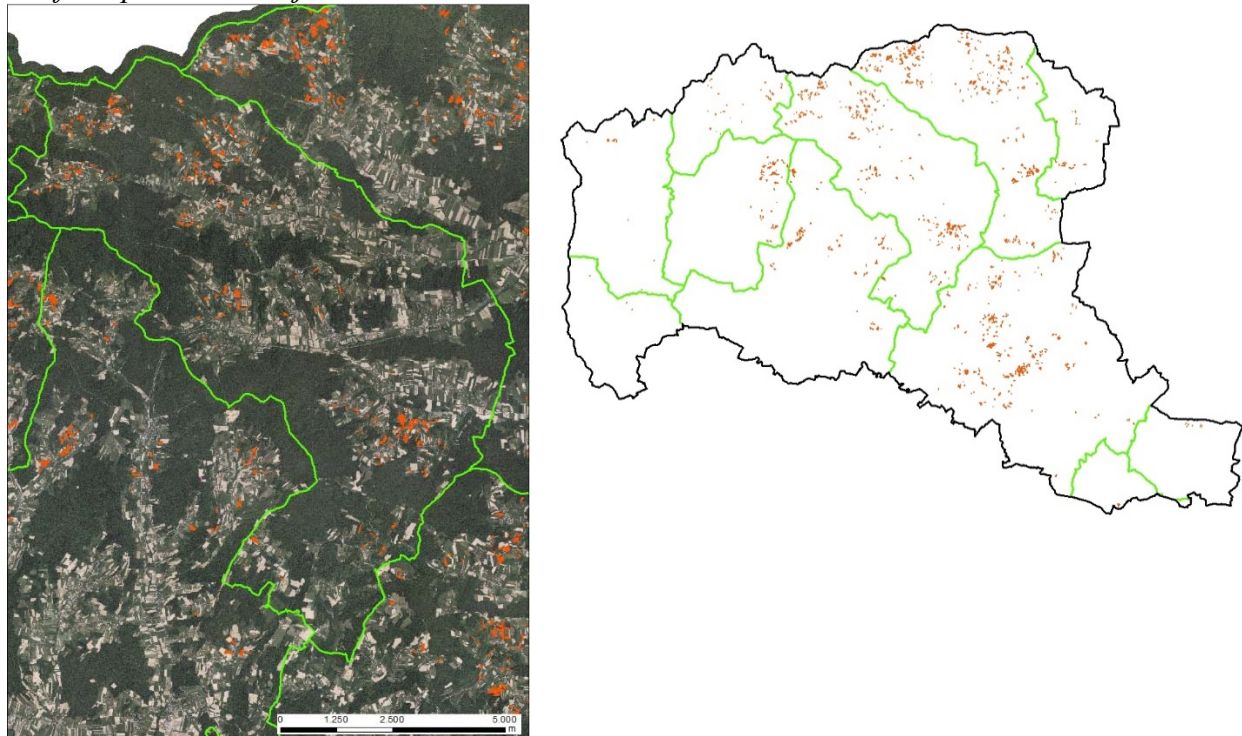
navadni netopir	<i>Myotis myotis</i>	Velikost in kvaliteta cone: 41.618,22 ha (S)
<i>Biologija vrste:</i> Zelo je podoben ostrouhemu netopirju, le nekoliko večji. Živi v odprtih in svetlih listopadnih gozdovih do 1200 m visoko; poleti in pozimi si najde zatočišče v jamah in stavbah; za prezimovanje potrebuje visoko zračno vlago. Lovi predvsem velike žuželke na košenih travnikih, v sadovnjakih in gozdovih brez podrasti. Plen pobira v nizkem letu s tal in listov (krešiči, gosenice metuljev, bramorji, kobilice, murni). Občasno se seli na razdalje večje od 100 km.		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Ogroža ga predvsem izguba življenjskega prostora ter neustrezne prenove zgradb in preprečevanje dostopa v zatočišča (jame in drugi podzemni habitati, cerkvena podstrešja, zvoniki, podstrehe drugih objektov).		
<i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i> 		<i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i> Vrsta je znana z več lokalitet na Goričkem (Grad, Križevci, Hodoš, Kobilje, Strehovci (Dobrovnik), Domanjševci) (Presetnik in sod. 2009). Pojavljanje vrste na območju Občine Gornji Petrovci je verjetno in tudi potrjeno.

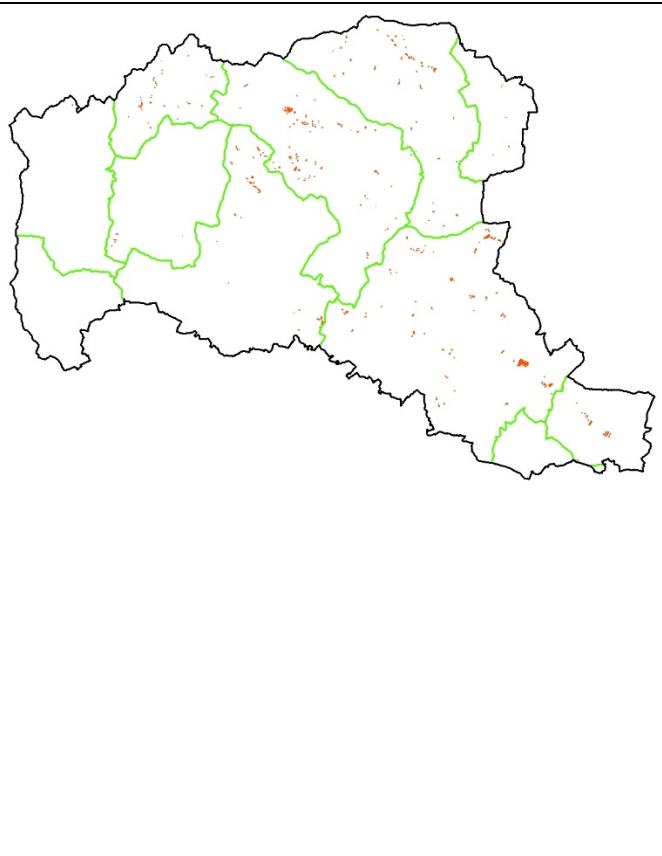
vidra	<i>Lutra lutra</i>	Velikost in kvaliteta cone: 5.359,10 ha (D)
Biologija vrste: Večino časa preživijo v vodi, vendar se prav tako znajdejo na kopnem. Naseljuje predvsem nižinske vode: reke, mrtvi rokavi, potoki. Hrani se z raki, ribami, dvoživkami, polži, žuželkami, obvodnimi ptiči in majhnimi sesalci. Potrebuje razčlenjene brežine s številnimi mrtvimi rokavi, zalivi, polotoki, tolmoni, sipinami. Del obrežja mora imeti sklenjeno vegetacijo (grmovje, drevje) ki služi kot prostor za počitek in razmnoževanje. Velikost teritorija lahko zelo niha, v Sloveniji ocenjujemo, da zavzame posamezen osebek 10–15 km večjega potoka. Vidra je sekundarno nočna žival, zvečine zaradi lova v preteklosti. Aktivna je skozi vse leto, višek pa nastopi pozimi in v zgodnji pomladi, ko je glavno obdobje parjenja. Samica skoti 2–3 (največ 4–5) mladičev.		
Dejavniki ogrožanja: V preteklosti je bila iz velikih delov Z Evrope iztrebljena, v Sloveniji je preživela in si opomogla, še vedno pa obstajajo dejavniki, ki jo ogrožajo: onesnaževanje, regulacija vodotokov, kanaliziranje potokov, gradnja jezov in uničevanje habitatov (izginjanje vrst plena, zlasti rakov), promet, ilegalen lov zaradi konflikta z lastniki (manjših) ribnikov, slaba kakovost voda in posledična manjša naseljenost rib in drugih plenskih vrst vidre ter upadanje ribjega staleža, vzdrževanje obstoječih in načrtovanje novih melioracij na mokriščih, intenzivna kmetijska raba zemlje ob reki.		
Grafični prikaz notranjih con vrste: 		Stanje vrste na območju prostorske ureditve: Vidra se pojavlja v in ob vodotokih ter v stoječih vodah (akumulacije, manjše okrasne površine z ribami) na območju občine Gornji Petrovci (lastni podatki in podatki Inštituta Lutra).

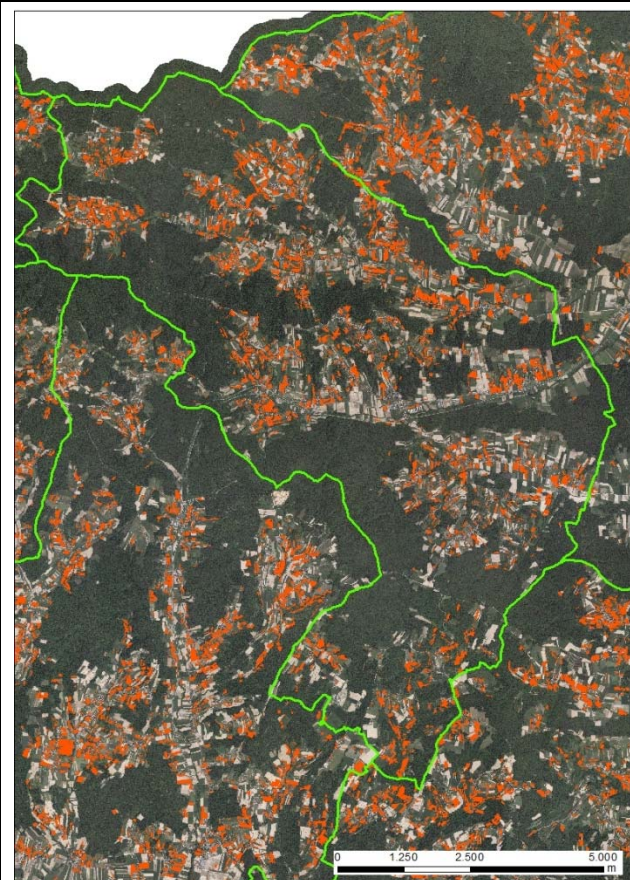
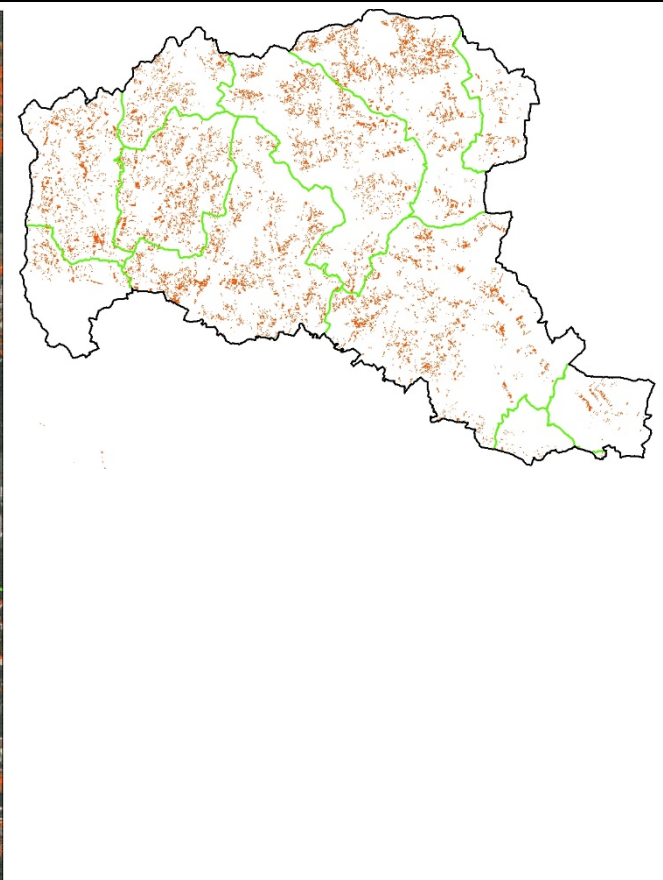
kranjska sita	<i>Eleocharis carniolica</i>	Velikost in kvaliteta cone: 21.359,42 ha (S)
<i>Biologija vrste:</i> Trajnica, ki raste na vlažnih in močvirnih travnikih, na vlažnih mestih v gozdovih ter na občasno poplavljenih predelih na peščeni, ilovnati ali glineni podlagi na obrežju rek, ribnikov, akumulacij ter v opuščenih glinokopih. Po izgledu je zelo podobna pogostejši jajčasti siti, zato je morda ponekod spregledana. Kranjska sita je bila kot vrsta prvič opisana s klasičnega nahajališča pri Postojni, sicer pa uspeva raztreseno po Sloveniji. Njene populacije so večinoma maloštevilne in nestabilne, saj gre za pionirsko rastlino razgaljenih tal.		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Ogrožajo jo zaraščanje opuščenih glinokopov in ribnikov, intenzivno ribogojstvo, izsuševanje primernih habitatov in urbanizacija.		
<i>Grafični prikaz notranjih con vrste:</i> 		<i>Stanje vrste na območju prostorske ureditve:</i> Bakan je leta 2014 (ustno) sporočil o najdbi vrste na območju Goričkega. Vrsto je našel v mejnem delu pri Pordašincih (občina Moravske Toplice) (Bakan, pisno 2015). Potencialna rastišča so gozdovi na območju Goričkega (blatne, gozdne poti z zastajajočo vodo, plitva, zamuljena tla ob vodah ipd.). Najdba vrste na območju občine Gornji Petrovci je možna, čeprav malo verjetna.

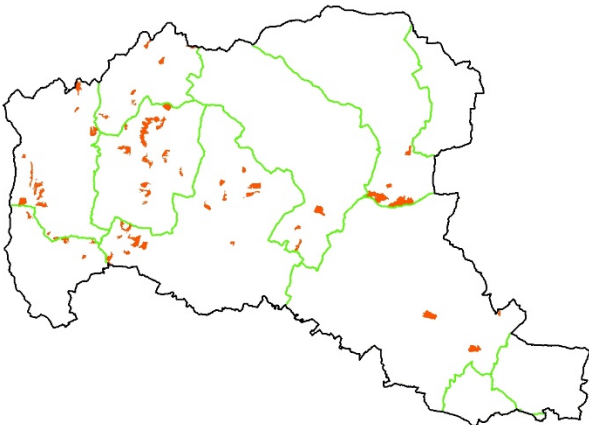
HT 3130 Oligotrofne do mezotrofne stoječe vode z amfibijskimi združbami razredov <i>Littorelletea uniflorae</i> in/ali <i>Isoëto-Nanojuncetea</i>	Velikost in kvaliteta cone: 86,69 ha (D)
<i>Opis HT:</i> Gre za hitro razvijajoče se združbe enoletnic na vlažnih do mokrih muljastih ali peščenih tleh na kisli podlagi, katerih višina redko preseže 10 cm, plodijo pa že po 1–2 mesecih. Ustrezne razmere se najpogosteje razvijejo kot posledica večmesečne zalitosti plitvin stoječih voda, ki le nekaj poletnih mesecev nudijo ugodne pogoje, ali pa na večjih prodiščih, kjer voda odlaga pesek in mivko. Ker so to tipične pionirske združbe, ki se pojavijo na golih tleh, so razmeroma dobro prilagojene tudi na uspevanje na sekundarnih rastiščih (vlažne, ekstenzivno gojene peščene njive, redko rabljeni kolovozi, peskokopi).	
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Ogroža ga prekinitev sezonskega nihanja vlažnosti v mokriščih zaradi hidromelioracij, urejanje bregov in onesnaževanje vode s pesticidi in gnojili.	
<i>Grafični prikaz notranjih con HT:</i> 	<u><i>Stanje HT na območju prostorske ureditve:</i></u> Kljub stoječi vodi (Križevsko jezero), se ta HT na območju Občine Gornji Petrovci ne pojavlja.

		
HT 6210* Polnaravna suha travišča in grmiščne faze na karbonatnih tleh (<i>Festuco-Brometalia</i>) (*pomembna rastišča kukavičevk)		Velikost in kvaliteta cone: 187,87 ha (D)
<i>Opis HT:</i> Ta habitatni tip sestavljajo travniki ali pašniki na apnencih, dolomitih, redkeje na flišu ali peskih in starih prodiščih. Njihova rastišča so suha, svetla in topla, podlaga je nevtralna ali rahlo bazična, z malo hranili. Ne prenesejo gnojenja, razen na zelo pustih tleh, kjer uspevajo tudi ob zmernem gnojenju. Poraščajo pobočja gričevij (razen severnih), kjer so plitva, mestoma razgaljena tla. Ne prenesejo močne vlage, kakor tudi ne zastajanja vode. Potrebujemo ekstenzivno pašo ali košnjo 1–2-krat letno, prvič po odvetu večine travniških rastlin, brez gnojenja, s sušenjem sena na travniku, ne škodi jim paša na koncu sezone (avgust–oktober). V Sloveniji se ta habitatni tip pojavlja raztreseno na primernih površinah (negnojeno, zlasti karbonatna tla, prisojna pobočja). <i>Dejavniki ogrožanja:</i> Ogrožajo ga gnojenje travnikov, baliranje sena, spreminjanje travnikov v njive, zaraščanje z lesnimi vrstami, ponekod tudi planinarjenje in izgradnja infrastrukture.		

<i>Grafični prikaz notranjih con HT:</i> 	<u><i>Stanje HT na območju prostorske ureditve:</i></u> HT se glede na popise HT vzhodnega dela Goriškega (CKFF) in Kaligarič in sod. (2003) gručasto pojavlja na celotnem območju Občine Gornji Petrovci z nekaj zgostitvami.
HT 6410 Travniki s prevladujočo stožko (<i>Molinia</i> spp.) na karbonatnih, šotnih ali glineno-muljastih tleh (<i>Molinion caeruleae</i>)	Velikost in kvaliteta cone: 80,17 ha (D)
<i>Opis HT:</i> Modra stožkovja so negnojeni travniki na vlažnih do mokrotnih tleh. Voda zastaja zaradi slabo propustne podlage, bližine vodotoka ali periodičnih poplav. Tla so revna s hranili in zakisana, v prsti je velik delež humusa. Stik z matično geološko podlago je prekinjen. Ta habitatni tip se pojavlja raztreseno po vsej Sloveniji na naplavinah potokov, dnu večjih in manjših dolin, ravninah in kotlinah.	
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Sodi med najhitreje izginjajoče, saj ga ogrožajo izsuševanje, gnojenje, apnenje, prepogosta košnja, zgodnja prva košnja, baliranje sena, onesnaževanje voda, spreminjanje v njive in zaraščanje.	
<i>Grafični prikaz notranjih con HT:</i>	<u><i>Stanje HT na območju prostorske ureditve:</i></u>

		HT se glede na popise HT vzhodnega dela Goriškega (CKFF) in Kaligarič in sod. (2003) pojavlja na območju Občine Gornji Petrovci HT predvsem v osrednjem delu občine.
HT 6510 Nižinski ekstenzivno gojeni travniki (<i>Alopecurus pratensis</i>, <i>Sanguisorba officinalis</i>)		Velikost in kvaliteta cone: 3.185,31 ha (D)
<i>Opis HT:</i> Nižinski ekstenzivno gojeni travniki uspevajo na zmerno gnojnih, vlažnih do zmerno suhih tleh. Košeni so dva- ali trikrat letno. V tradicionalni kulturni krajini se po navadi pojavljajo v mozaiku s suhimi in vlažnimi travniki. Najdemo jih povsod po Sloveniji, redki so v Slovenski Istri in na Krasu, ni jih v visokogorju. Poznamo tri oblike tega habitatnega tipa: vlažno, suho in mezofilno.		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Mezofilna oblika je za enkrat najmanj ogrožena, medtem ko suho najbolj ogroža zaraščanje, vlažno pa izsuševanje in intenzifikacija travnikov (sprememba v njive, dosejevanje travnih mešanic, baliranje, pretirano gnojenje, prepogosta košnja).		
<i>Grafični prikaz notranjih con HT:</i>	<u><i>Stanje HT na območju prostorske ureditve:</i></u>	

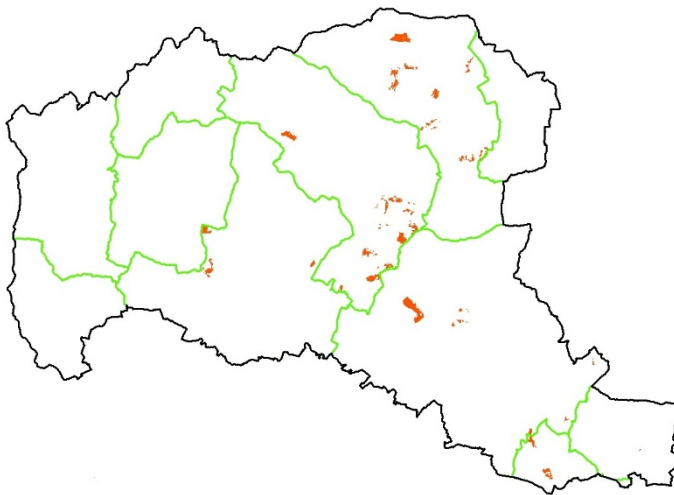
		HT se glede na popise HT vzhodnega dela Goriškega (CKFF) in Kaligarič in sod. (2003) pojavlja relativno pogosto na območju Občine Gornji Petrovci, kjer je prisotna kmetijska raba.
HT 9110 Bukovi gozdovi (<i>Luzolo-Fagetum</i>)		Velikost in kvaliteta cone: 729,25 ha (D)
<i>Opis HT:</i> Kisloljubni bukovi gozdovi uspevajo na nekarbonatni, kisli podlagi od nižin do gozdne meje. Pogosto jih najdemo na prisojnih pobočjih. V vseh slojih vegetacije najdemo značilnice za kislno podlago: v drevesnem je to pravi kostanj, v grmovnem čistilna krhlika, v zeliščnem pa borovnica in orlova praprotn. Grmovni in zeliščni sloj sta praviloma slabše razvita. Habitatni tip se pojavlja po vsej Sloveniji, pogostejši pa je na vzhodu.		
<i>Dejavniki ogrožanja:</i> Zlasti v preteklosti so ga ogrožali steljarjenje, spreminjanje v smrekove gozdove, prekomerna sečnja in panjevske gospodarjenje.		
<i>Grafični prikaz notranjih con HT:</i>	<u>Stanje HT na območju prostorske ureditve:</u>	

		Glede na conacijo se HT pojavlja na območju Občine z nekaj zaplatami večje površine v J delu.
HT 91E0* Obrečna vrbovja, jelševja in jesenovja (mehkolesna loka); (<i>Alnus glutinosa</i> in <i>Fraxinus excelsior</i> (Alno-Padion, <i>Alnion incanae</i>, <i>Salicion albae</i>))		Velikost in kvaliteta cone: 338,75 ha (D)
<i>Opis HT:</i> Združbe mehko-lesne loka se razvijejo pod neposrednim vplivom vodotoka, tik nad njegovim srednjim vodostajem, in so pogosto poplavljenе. Tla so nerazvita, pogosto peščena. Glavne drevesne vrste so različne vrbe, siva in črna jelša ter veliki jesen. Habitatni tip je pomemben življenjski prostor za nekatere Natura 2000 vrste živali. V Sloveniji se pojavlja ob večjih rekah, zlasti tam, kjer je naravna dinamika reke še ohranjena.		

Dejavniki ogrožanja:

Ogrožajo ga hidroregulacije, gradnje jezov, pozidava in košnja do struge reke.

Grafični prikaz notranjih con HT:

Stanje HT na območju prostorske ureditve:

HT se glede na popise HT vzhodnega dela Goriškega (CKFF) in Kaligarič in sod. (2003) pojavlja na območju Občine v obliki HT Vrbovja nižin in gričevij x Bela vrbovja (44.12x44.13) ter HT Bela vrbovja (44.13), HT Vrbovja nižin in gričevij x Srednjeevropska črna jelševja in jesenovja ob tekočih vodah (44.12x44.3) in HT Srednjeevropska črna jelševja in jesenovja ob tekočih vodah (44.3) na več mestih, predvsem v J delu.

HT 91L0 Ilirski hrastovo-belogradbrovi gozdovi (*Erythronio-Carpinion*)

Velikost in kvaliteta cone: 4.130,50 ha (D)

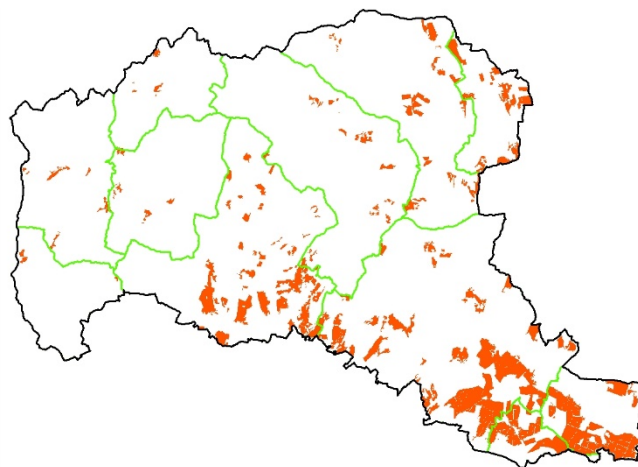
Opis HT:

Semkaj štejemo tako nižinske poplavne hrastovo-belogradbrove gozdove kot tudi hrastovo-belogradbrove gozdove gričevnatega sveta. Prvi rastejo v nižinah na občasno poplavljenih rastiščih, nivo podtalne vode je visok. Med drevesnimi vrstami najdemo dob, beli gaber in črno jelšo. Drugi se pojavljajo na gričevjih na bolj suhih tleh, ravno tako pa jih gradita beli gaber in ena vrsta hrasta, v tem primeru graden. V Sloveniji se habitatni tip pojavlja v vzhodnem delu države (Krakovski gozd, Dobrava, Goričko, ob Muri).

Dejavniki ogrožanja:

Nižinske poplavne hrastovo-belogabrove gozdove so zelo ogroženi, zaradi melioracij, urbanizacije, krčitve za kmetijske namene in drobljenja. Hrastovo-belogabrovi gozdovi gričevnatega sveta so že v veliki meri spremenjeni (npr. izkrčeni za kmetijsko rabo).

Grafični prikaz notranjih con HT:

Stanje HT na območju prostorske ureditve:

Glede na conacijo se HT pojavlja na območju Občine z več zaplatami večjih površin v V in J delu.